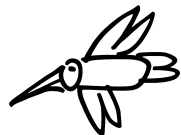

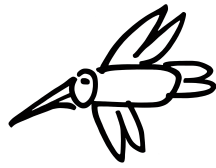
Ksanthos

Cahit elik

Ksanthos

Cahit elik

cahitcelik@yandex.com

Kapak resmi: Sande Bakhuyzen

Ve bir güzellik olsun diye,
Çağırđın beni düşlerine.
Ceviz ağacının altında,
Evcilik oyunu oynar gibi.

Artık senli benli olmanın,
Oynaşmanın gülüşmenin,
Gizli gizli buluşmanın,
Dokunmanın günü geldi.

Amasyalıyım Tokatlıyım,
Öğrenmeye meraklıyım.
Başka dil bana gerekmez,
Türkçe'dir benim vatanım.

Aştan işten özgürlükten,
Daha değerlidir vatan.
Günü gelince öğrenirsin,
Kimmiş vatana düşman.

Türk askerinin başına,
Irak'ta çuval geçirdiler.
Unutursak bu rezilliği,
Bize bir daha geçirsinler

Türk Bayrağı'ndan örtü,
Perde gömlek şort yapma.
Çanakkale'yi Sarıkamış'ı,
Kurtuluş Savaşı'nı unutma.

Bu bir aşk hikâyesidir.
İçinde tarih coğrafya,
Yalan yanlış acı biber,
Zehir panzehir vardır.

Bu bir aşk hikâyesidir,
Yalanı yanlışından çok.
Aşkımıza siyaset karıştı,
Kıvırtmanın gereği yok.

Nikriz kaç, ben geldim.
Sen sevmedin, ben sevdim.
Sevdiklerim vatan oldu.
Ben de toprağa ekildim.

Suya bakan, su olsun.
Güle bakan, gül olsun.
İşte benden kurtuldun,
Haydi gönlün hoş olsun.

“Arkadaş olalım!..” diye,
Ağlayan sızlayan sendin.
Dört defa telefon ettim,
Bir “Merhaba!..” demedin.

Ağlayacaksın güleceksin,
Birgün bana döneceksin.
Yitirdiğin şeyin değerini,
Yaşadıkça öğreneceksin.

Ağlarmış insan bazen,
Yitirdiği güne güzelliğe.
Yazdım çizdim ürettim,
Belki yararı olur, diye.

Senden önce gönlümde,
Hüzün iekleri açardı.
Kan kırmızı karanfiller,
Geceyi gündüze bağlardı.

Canım ciğerim sevdiğim,
Geçti güzelliğin ağı.
Gönlümün ışığı söndü,
Haydi rt üstüme toprağı.

Ben bir daha uyanırım,
Bahar gelince dağlara.
Artık yollarımız ayrıldı,
Bıraktım seni karanlığa.

Deryanın derinliğini,
Derine dalmayan bilmez.
Bizim derin devletiler,
Devrimci olanı sevmez.

Haticesi neticesi bir yana,
Derya deniz yalan bitti.
Kıçına kılçık kaçtığı için,
Emperyalizm kafayı yedi.

İnsan bazen,
kuş olup uçmak,
çiçek olup açmak,
istermiş.

Ben de istedim.
Ama kuş gibi uçamadım,
Çiçek çiçek açamadım.
Açanlara uçanlara,
selâm olsun.

İnsan insana,
omuz vermek,
gönül vermek,
merhaba demek,
istermiş.

Ben de istedim.
Gönlümün ışığı,
Çay Kaşığı,
Nikriz can merhaba.

Önünde sonunda,
Birgün mutlaka,
kış kışlığını,
puşt puştluğunu,
yaparmış.

Ben baharım.
Baharın gereğini yaparım.
Sen de ilkyaz olmalısın.
Yaz güneşi gibi yaktın beni.

Ne yediğim içtiğim belli,
Ne uyuduğum uyandığım.
Bağdat'ta bomba yağarken,
Direnç filizidir insanlığım.

Hattiler Hurriler Luviler,
Köleciliğe karşı savaşırken,
Türk Kürt olmadan önce,
İnsan olmayı öğrendiler.

Amerikalı da öğrenecek,
Her kuşun eti yenmezmiş.
Yanlış hesap Bağdat'tan,
Tabutlar içinde dönermiş.

Kölecilik Çağı'ndan önce,
Dünya'nın hiçbir yerinde,
İnsanlar insan yakmazdı,
İçine şeytan girmiş, diye.

Yobazlığın geleneğidir,
İnanmayan insanı yakmak.
Sömürgeci alışkanlığıdır,
Devrimci olana saldırmak.

Kapitalizm tuzla buz etti,
Her türlü değer ölçüsünü.
Kim görmüş çarşıda pazarda,
İşçinin emekçinin güldüğünü.

Uğraşırsan kurtulursun,
Ağaların beylerin elinden.
İnsan sevdiğine gitmeli,
Bir incecik gönül telinden.

Bakma öyle şimdilerde,
Uyuz karga olduğuma.
Ben de bir zamanlar,
İşte öyle kartal gibiydim.

Karda kışta kıyamette,
Yedi renk çiçek açardım.
Çöplükten çöplüğe değil,
Buluttan buluta uçardım.

Aşağılarda ayrıntılarda,
Aykırı ve farklı değilse,
Acıları sevinçleri umutları,
Görmeyi bile istemezdim.

İşte Apo'yu aldın geldin,
Paket maket hepsi hikâye.
Marka dolara tapanlar,
Asker olmuş sömürgeciye.

Sen ben uyurken burada,
Çocuklar çıkmış dağlara.
Yazdım çizdim ürettim,
Merhaba dedim insanlığa.

Seni tanıdıkça,
Çiçeklendim allandım,
Yeşillendim ballandım,
Kuş gibi kanatlandım.

Ben duygusal tipim,
Ölçüyü biçiyi bilmem.
Aldatmayı aldatılmayı,
Yalanı dolanı sevmem.

Çiğdem çiçeği varken,
Otu çöpü sevmem.
Gerçeği görmek varken,
Anıları düşleri sevmem.

Bu benim kesildiğim,
Yedinci karanfil olacak.
İnat olsun diye bir daha,
Kardelenler çoğalacak.

Benim olduğum yerde,
Seni nüfustan saymazlar.
Bu bir sınıf savaşıdır,
Gözyaşına bakmazlar.

Yani insanın kulağına,
Bazen kar suyu kaçmalı.
Okumak üflemek yetmez.
Uyanırken uyarmalı.

Hatti Hurri Luvi ülkesinde,
Güzellikten kaçmak olmaz.
Şaşar düşer aşık olursam,
Herhalde kıyamet kopmaz.

Yalanı yanlışı bana bırak,
Varsa bir güzellik paylaşırız.
Özgür olmanın kıvancını,
Dağların doruğunda yaşarız.

Sömürü soygun az geliyor.
Sonsuz kâr elde ediliyor.
Şaşkın ördek nasıl giderse,
Amerikalı da öyle gidiyor.

Kemal Atatürk olmasaydı,
Afganistan gibi olurduk.
Nemrut'ta heykel parçalar,
Beyoğlu'nda resim yırtardık.

Çayönü Hacılar Çatalhöyük,
Tanrı'ların da mekânıydı.
Toprak Ana'nın kucağında,
Yırtıcılara bile yer vardı.

Amerikan saldırısı sürecektir,
Evdeki hesap çarşıya uyarsa.
Her şey daha beter olacak,
İrkçı ayırıcı kardeş doğarsa.

İnsanın gerçek güzelliğini,
Umutları düşleri beğenileri,
Bilgisi becerisi emeği belirler.
Avunmaları yakınmaları değil.

Ölüm sana şaka gibi geliyor.
Yaşam dediğin bir oyun gibi.
Oysa bilirim bu böyle olmaz.
Gidenler bir daha geri gelmez.

Yılan kadını kandırdı diye,
Kadın bilgidен yararlandı diye,
Adem pisboğazlık yaptı diye,
Kimse bir yerden kovulmadı.

İngiliz Fransız Rus desteği,
İrkçılığın tohumlarını yeşertti.
Silahlı külahlı ihanet çetesi,
Türkiye halkını perişan etti.

Her türlü köleci toplumun,
En önemli silahıdır zorbalık.
Yaşayanlar gerçeği görecek,
Karanlığın içindedir aydınlık.

Resimlerin düşlerin aydınlığı,
Düşlerde gülüşlerin sıcaklığı,
Akıttığın o iki damla gözyaşı,
Yetmez bana, ben seni isterim.

Köpekleri salmışlar,
Taşları bağlamışlar.
Hainliğ hırsızlığı,
Onurlandırmışlar.
Acıyı biberi değil,
Direnişini seçmeli.

Her şeyi bir daha,
Okumalı yazmalı.
Yaşamalı yapmalı,
Üretmeli paylaşmalı.
Şekeri şerbeti değil,
Acı gerçeğini seçmeli.

Önemli olan sensin,
Aşığın kıblesi gibisin.
Gözlerin deniz mavisi,
Yanakların elma olmuş.
İnsan seni seçmeli,
Sensizliğini değil.

Ne olursan ol,
Merhametsiz olma.
Neyi unutursan unut,
Verdiğin sözü unutma.
Ve bir de beni,
Sevdiğini unutma.

Allı yeşilli mavili gerçek dünyada,
Üretici yaratıcı paylaşımcı insanlar,
“Merhaba!..” dedikleri için bana,
Sen benimle kavga ediyor gibisin.

Sevgi bazen gerçeği görmektir.
Yani sevgi dediğin hiç değilse,
Acılardan umutlardan düşlerden,
İki satır hikâye masal üretmektir.

Buz gibi maviler yeşiller içinde,
Kırmızı gül gibi bekleyebilmektir.
Bir can bağışladım senin için,
Bunun değerini bil, diyebilmektir.

İnsan dediğin, çocuk gibi olmalı,
Daha güzel bir dünya düşlemeli,
Gönül bahçesinde çiçek açmalı,
Su gibi akmalı, yeşiller arasından.

Bir daha bırakıp gitme beni böyle,
Buz gibi maviler yeşiller içinde.
Senden önce kimseyi beklemedim,
Otobüs durağında umutla özlemle.

Hatti Hurri Luvi köklerimiz bilinmezse,
Türk Kürt Alevi adı bile açıklanamaz.
Beş bin yıllık boyunduruk kırılmazsa,
“Özgürlük eşitlik kardeşlik!..” olamaz.

Yeşil, yaşam demektir.
Mavi, özgürlüğü anlatır.
Narçiçeği, gençliğimizdir.
Sarı, tuz biber gibidir.

Sarı, ihanetin rengidir.
Acının ve utancın rengi.
Ben sarıyı sevmedim,
Sarı da sevmesin beni.

Kan kırmızı, can vericidir.
Ateş kırmızı, en güzeldir.
Portakal, mavisiz olmaz.
Mor, gizleyicidir gizemlidir.

Mor, belirsizliğin rengidir.
Ayrılık ve yalnızlık gibidir.
Ben moru da sevmedim.
Mor da sevmesin beni.

Anadır sarı kırmızı mavi,
Yeşil portakal mor için.
Yedinci renk topraktır.
Bunu bilmeyen ahmaktır.

Kalçası sağlam, beli ince,
Ağzı küçük, gözleri büyük.
Civciv piliç anaç yarka,
Kızlar çoğaldı yollarda.

Üretirsen güzelleşir dünya,
Sevdiğin seni bırakıp gitse bile.
Sadece kartallar değil,
Bir de turnalar yüksek uçarmış.
Ama kartallar ölüm kokusu,
Turnalar umut ışığı taşımış.
İşte o yüzden turnaları severim.
Yavru Turna merhaba.

Su bitkilerinin en güzeli,
Durgun derin sularda bitermiş.
Çiçeği ile dünyayı güzelleştirir,
Yaprağı ile bataklığı örtermiş.
Özelliği güzelliği olanı severim.
Nilüfer Çiçeği merhaba.

Artık bugün gideriz herhalde,
Sarıyer'de peynirli börek yemeye.
Sanattan edebiyattan siyasetten,
Senden benden geleceğimizden,
Söz ederiz belki aynı telden.
Çay Kaşığı merhaba.

Gül bahçesi öneriyorum sana.
Dikeni tomurcuğu yaprağı,
Kökü iti biti taşı toprağı olan,
Geçmişi geleceği şimdileri belli,
Allı yeşilli mavili gül bahçesi.
Deniz Kızı merhaba.

Gönül dediğin bir güzel kuş.
Söz dinlemez, saz dinlemez.
Hesap bilmez, kitap bilmez.
Uçar sevdiğine, öter ha öter.

İşte o sevimli güzel kuşun,
Bir çizimde resmini yaptım.
Belki sen de sesini duyarsın.
Ben o kapıyı sana bıraktım.

Aylar yıllar akar giderken,
Ben çayırdaki çimende kaldım.
Belki o yüzden senden öncesi,
Bir rüya imiş gibime geliyor.

Denizde damla olmak için,
Yedi renk çiçek açacaksın.
Açlıktan susuzluktan ölürsen,
Savaştan kaçmış sayılacaksın.

Köleciden yana değilsen,
Yaşamak için direneceksin.
“Ölüm güzeldir!..” diyenlerin,
Yalan ürettiğini göreceksin.

Yahudi Hristiyan Müslüman,
Hiç fark etmez benim için,
Sömürücü soyguncu olmuşsa,
Yurdunu yurttaşını yakmışsa.

Bir milyon yıl önce Afrika'da,
İnsanoğlu ateşi yanarken buldu.
Ekim dikim üretim başlayınca,
İnsanlık kavramı yeşerdi doğdu.

Truva Savaşı'ndan nice sonra,
Atinalı köleciler Dinar'a gelince,
Toprak Ana'nın erkeği Atta'nın,
Görkemini gücünü gördüler.

Atta'nın Ta'sını Ze yaptılar.
Dönüşmenin üzerini örttüler.
Adıyla kalıbıyla görkemiyle,
Baba tanrıyla bizden yürüttüler.

Yunan tanrılarının babası Zeus,
Dinarlı baba tanrı Kelaneus'tur.
Kelana, Dinar'ın en eski adıdır.
Kelaneus, Dinarlı anlamındadır.

İnsanın kanı bozuk değilse,
Yurduna yurttaşına ihanet etmez.
Dışarıdan aldığı desteğin gücüyle,
Ayrılık tohumlarını yeşertmez.

Ne kadar puşt pezevenk varsa,
Sanatçı edebiyatçı kesildi başıma.
Kişisel bunalımlar manyaklıklar,
Allandı pullandı getirildi karşıma.

Orta Asya'dan iki bin yıl önce,
Hatti Hurri Luvi halkı Türkleşti.
Beş bin yıllık ayrışma çatışma,
Türkiye Türkleri gerçeğini üretti.

Moğollar Anadolu'ya gelirken,
Daha yolun başında Türkleştiler.
Anadolu dillerinin aydınlığında,
Türkçe'nin güzelliğini gördüler.

Siyonist manyakların kuyruğuna,
Takılmış gidiyor sersem tavuklar.
Zorbaya zorbalığa yardım etmek,
Paylaşımçı insan özelliği değildir.

İşte bu özelliğimiz yüzünden,
Yunan Pers Roma Osmanlı bitti.
Nice kral kralcık şah padişah,
İzi tozu kalmadan çöplüğe gitti.

Atom bombasını kim yapmışsa,
Hesabını da vermek zorundadır.
Sosyal-demokrasi dibine kadar,
İşçiye karşı, patrondan yanadır.

Hatti Hurri Luvi uygarlığından,
Yunan Pers Roma barbarlığından,
Selçuklu Osmanlı zorbalığından,
Bilge Umar'dan haberin var mı?

Hemen Şimdi haydi kalk gidelim,
Boğaziçi kıyılarında pizza yiyelim.
Sen bana takıl, ben de sana.
Yeşilde mavide narçiçeği olalım.

Yalnızca sen varsın benim için.
Bir de belirsizlik var, sessizlik gibi.
İyilik doğruluk güzellik olsun,
Kötü Şeyi sana bana yakıştırmam.

Kaç kez söyledim sana, oku beni.
Yeşil mavi kırmızı boya, çiz beni.
Canım ciğerim güzelim korkma,
Seni sevenlerin başına yaz beni.

Zeybek müziğinde köleciliğe karşı,
Direnişin görkemi güzelliği vardır.
Yalvarmanın yakarmanın dinciliğın,
Kıymığı kırıntısı izi tozu yoktur.

Bir puştan pezevenkten öğrendim,
Varsılla yoksul arkadaş olmazmış.
Paradan başka değer kalmayınca,
İnsanoğlu insanlıktan çıkarmış.

Nihat Erim “Günlükler”ine yazmış,
Kızıldere’de yapılan canavarlığı.
Kaçmış gitmiş Amerika’ya sığınmış,
Münkirlerin münafıkların papazı.

Haydi canım güzelim,
Yıldızlara gidelim.
Yıldızlardan ötesi,
Nedir onu görelim.

Olursa, en iyisi olsun.
Akıllı güzel sevimli olsun.
Bana göre olmasın.
Gönlüme göre olsun.

Hep seni suçladım,
Yüreğimi yaktın diye.
Yüreğime bir avuç su,
Serpmedin diye.

Sen kuşları seversin.
Beni de sevmelisin.
Günü gelince bana,
“Kuş akıllım!..” dersin.

Sen belayı seversin.
Beni de sevmelisin.
Tanıdıkça sevdikçe beni,
“Başımın belası!..” dersin.

Çiçeklerle çocuklarla,
Kuşlarla balıklarla oyna.
Sakın benimle oynama.
Bu bir uyarı olsun.

Türkiye’de kapitalizm,
Çağdaşlığı doğurmak için,
Ölümcül sancılar çekiyor.
Doğurabilirse yaşayacak.

Başka seçeneğimiz yok,
Türkiye’yi yaşatacağız.
Ne kadar pislik varsa,
Hepsini çöplüğe atacağız.

Türkiye halkı öğrensin,
Yaptığı seçimin adını.
Vatan Caddesi başında,
Görsün kimlerin yattığını.

Yediği kazıkların adına,
Evrim devrim demesin.
Bu seçtiklerini bir daha,
Eli kırılsın da seçmesin.

Ne sağcıymış, ne solcu.
Futbolcuymuş, futbolcu.
Köleciden yana olmanın,
Budur en kestirme yolu.

İnsan yalan söylemez,
Eşine yoldaşına dostuna.
“Seni seviyorum!..” derken,
Bırakıp gitmez ayı postuna.

Sevgi denilen güzellik,
Çarşıda pazarda satılan,
Elma armut gibi değildir.
Sevgi, özendir özlemdir.

Bazen bir bebek sesidir,
Yırtar gecenin karanlığını.
Bazen bırakıp gitmektir,
Özgürlüğün bayrağını.

Kırk güne kalmadan,
Bir çift telli turna olacağız.
Belki bir çift güvercin.
Belki bir çift serçe kuşu.

Kırk güne kalmadan,
Kabak çiçeği gibi açaçağız.
Sen bana can vereceksin,
Ben sana yeşiller maviler.

Akıl gereği hiçbir ölçüye,
Değere bağlı kalmadan,
Yalnızca seviyorum seni.
Toprağın suyu sevdiği gibi.

Yirmi otuz yıl sonrasını,
Düşünüyor olmalısın.
Geçmişi geleceği bırak,
Güncel gerçeği yaşıamalısın.

Ben erkeğin üstün olduğu,
Veya kadının baskın olduğu,
Dengesiz bir aile istemedim.

Kadının ve erkeğin birbiriyle,
Yarıştığı çarpıştığı vuruştığı,
Bir savaş alanı da istemedim.

Herkesin kendi başına olduğu,
Federal yapıyı hiç istemedim.
Daha değerli bir şey istedim.

Eşlerden her biri diğeri için,
Ayrılmaz bütünleyici olmalıydı.
Yani, olanaksız bir şey değildi.

Kızkumu üzerinde gezmeden,
Yeşilin mavinin içine girmeden,
Gerçeği güzeli nasıl göreceksin.

Elbet birgün sen de söylersin,
Ne kadar sevdiğini sevildiğini,
Dağa taşa çiçeğe çocuğa kuşa.

Ve bir sabah güneş doğarken,
Ben de kaçmak gitmek istedim,
Dağlara denizlere özgürlüğe.

Ben benimle savaşırken,
Sen beni nasıl seversin.
Bastığın daldır senin olan,
Nereden gelirse gelsin.

Eksiğın yanlışın geçmişin,
Ne olursa olsun sevdim seni.
“Çocuk ruhlu!..” olsam da,
Ben bilirim istediğim şeyi.

Senin bana bu yaptığın,
Kapıyı yüzüme çarptığını,
Rüyada görsem inanmazdım.
İnanmadığım başıma geldi.

Söyle bana nilüfer çiçeğı,
Ne yaptydım ben sana,
İyilikten güzellikten başka.
Niçin beni öyle aşağıldadın.

Bunu bir yere yazmalısın.
Kapattığın kapıyı açmalısın.
Bir daha üzerime gelme,
Zaten ölmüş bitmiş gibiyim.

Artık benim için yaşamın,
Anlamı güzelliğı gereğı yok.
Konuşmanın anlaşmanın,
Sana ulaşmanın olanağı yok.

Gönül kapılarını aç bana.
Aklım fikrim yüreğim beynim ol,
Kâbesi kıblesi ışığı mışığı değil.

Acılarını sırlarını aç bana.
Gerçeği güzeli aydınlığı yakala,
Avunmaları yakınmaları değil.

Umutlarını düşlerini aç bana.
Umutlarımız düşlerimiz çoğalsın,
Aramızda yalan dolan olmasın.

Uçmaz gitmez derken, uçtu gitti.
Yeşilköy'den Almanya'ya doğru,
Kavuşmanın sözünü vermiş gibi.

Ben bazen kendimi kandırırım,
İyiyim söyleyim böyleyim diye.
Bu defa da öyle oldu galiba.

Gönül kuşu gurbete gidince,
Daha duyarlı olurmuş derler,
Taze açmış kabak çiçeğinden.

Gerilla savaşının temel taktiği,
Düşmanı toprağında vurmaktır.
Açık hedef olmaya zorlamaktır.

İlk sözü ben söyledim.
“Benimle evlenir misin?..” dedim.
Son sözü sen söyleyeceksin,
“Evet!..” veya “Hayır!..” diyeceksin.

Almanya’ya gitmeden önce,
Bana güzel bir şey söyle, dedim.
Sen bana, “Çilek!..” dedin.
“Çilek güzel bir şeydir!..” dedin.

“Varsa bir problem,
Birlikte çözelim!..” dedim.
“Hayır, sorun yok!..” dedin.
“Sen yüreğini ferah tut!..” dedin.

Yangın yerinde ferahlık olmaz.
Sen bunu bilmez misin?
Haydi ben seni bekledim,
Sen neyi niçin beklersin?

Bırak anılarımın küllerini,
Onlar rüzgârda savrulsun.
Sen asıl bu güne bak,
Geçmiş ne olursa olsun.

Yeşerdiğin yerdir senin olan.
İster bağ bahçe bostan olsun,
İster seni seven insan yüreği.
O kadar önemli değil!..

Yeşillerle mavilerle morlarla,
Bir resim yapmak istedim.
Dağlar bulutlar çıktı önüme,
Aşılması yıkılması tutulması değil.
Beni senden sensizliğe çağıran,
Bırak unut gitsin diye bağırın.
Sevmem öyle dağları bulutları,
Yeşilleri mavileri morları.
Yazı çizi resim hikâye de olsa,
Bağışlamam öyle beyinsizliği,
Bilgisizliği beceriksizliği.

İnsan bazen keyifleniyor,
Ağlanacak haline bakarken.
Sen beni bırakıp gitmişsin,
“Boynu bükük bekle!..” misali.
Ben sana mektup yazar gibi,
Yazarım gönlümden geçenleri.
Sensizlik çiçeği açmış gibiyim,
Seninle bütünleşmek isterken.

İlk günden bu yana sana,
En ufacık bir yalan atmadım.
Acı da olsa, yanlış da olsa,
Sana hep gerçeği söyledim.
Her şeyi bire bir paylaşmanın,
Başka yolu yok da onun için.
Sen de benim gibi olmalısın.
Her şeyi açıkça konuşmalısın.

İnsan bazen düş görüyor,
Gerçeğini görmek isterken.
Nicedir ben de o haldeyim.
Karşıtların birleştiği yerdeyim.

Alacakaranlık kuşağında,
Bir güzel düş içindeyim.
Sen de beyazlar giymişin.
Uzatmışsın ellerini ellerime.

Başında özgürlük çiçekleri,
Gözlerinde sevdanın sevinci.
Yanağında güller açarken,
Uçup gidiyorsun, kuş misali.

Kolay değil, gurbettesin.
Belki o yüzden iç çekersin.
Üretici yaratıcı olmak istersin.
Kendi çöplüğünü özlersin.

Nikriz can ayarttı beni,
Ben kendi halimde yaşarken.
Oturdum ağladım bir daha,
Gecenin karanlığına girerken

Ve günler geçmez derken,
İkinci haftayı da devirdik.
Umutla özlemle yalnızlıkla,
Arkadaş yoldaş kardeş olduk.

Yeşiller barışmalı mavilerle,
Sarı kırmızı portakalla morlarla.
Seviyorsan güzelliği üreteceksin.
Ürettikçe gerçeği göreceksin.

Bir resim yaptım senin için,
Sensizliğin resmini yapar gibi.
Sana kavuşmak ulaşmak için,
Sıcacık bir umut ışığı arar gibi.

Bastım ibiğine dağların bulutların,
Barıştırdım yeryüzü ile gökyüzünü.
Belki senden bir ışık düşer diye,
Dağların bulutların göllerin üstüne.

Bir daha sevmesin diye yüreğim,
İnsandan sevgiden uzak gitmeli.
Yüce dağ başında diken olmalı.
Güzelden güzellikten nefret etmeli.

Bir daha sevsin diye yüreğim,
İnsandan sevgiden yana gitmeli.
Dağ başında insanlığı görmeli.
Güzele güzelliğe gönül vermeli.

Nikriz seçecek, iki yoldan birini.
Yine ağrılar sızılar aldı beni.
Yine ateşler bıçaklar üzerindeyim.
Yine umutlarım suya düşer gibi.

Öğrenmek ve öğretmek için,
Her fırsatı değerlendirmelisin.
Ne kadar hain hırsız varsa,
Hepsinden uzak durmalısın.

Ufacık tefecik nicel birikimler,
Nitelik değişimine yol açarmış.
Elmanın iyisi kurtlu olurmuş.
Kılçık girdiği yerden çıkmazmış.

Küçük burjuva'nın asıl özelliği,
Mini minnacık ufacık oluşudur.
Yurdu yurttaş tehlikeye girerse,
Saldırganlığa karşı koyuşudur.

Eğitimsiz işsiz yersiz yurtsuz,
İşçi köylü çocukları, nar tanem,
Aslanlar kaplanlar gibi savaşır.
Çakallar sırtlanlar nasiplenir.

Apo'nun yanlış yolda olduğu,
Yaptığı eylemlerden bellidir.
Emperyalizme siyonizme karşı,
Hiçbir şey yapmadığı kesindir.

Amerikan İngiliz İsrail ortaklığı,
Irak çöllerinde gördü bataklığı.
Talabani Barzani de görecektir,
Marmara Denizi'nde karanlığı.

Önce üç kuş uçar gökyüzüne.
Allı turna, yeşil ördek, kınalı keklik.
Belki barış kuşu, belki su kuşu.
Çizgiler güzel çizilmiş doğrusu.

Gökyüzü kızarmış narçiçeği gibi.
Güneş doğuyor iki dağ arasından.
Dağlar uzakta olmalı, mor renkli.
Önde deniz mavisi bir dünya.

Üç ağaç uzanmış dağlara doğru.
Yeşillenmiş tazecik meşe dalları.
Belki ben, belki sen, belki o.
İncecik aydınlık içinde sallanır.

Amerikan halkının onda dokuzu,
Savaş istiyormuş, varsın istesin.
Asya toprağında ölmek de varmış,
Amerikalı analar bunu öğrensin.

Bizdeki zorbalığın zıpırlığın,
Aymazlığın akılsızlığın kaynağı,
Emperyalizmdir siyonizmdir.
Saflığımız salaklığımız bize aittir.

Yurduna yurttaşına karşı değilsen,
Avrupa Birliği'nde ne yapacaksın?
Avrupalı bütünleşmek isterken,
Sen kendini niçin dağıtacaksın?

Bizim bu yeni düdükleri,
Kimin üflediği belli değil.
Devrimci olanı beğenmiyor,
Zirgillerin zibidilerin çocuğu.

Cengiz Bakkal niçin yle,
Taze gelin gibi süzüldü durdu.
İŖçiler ğrenciler emekçiler,
Tutunacak bir dal ararken.

Uğruna lmeye deđermiŖ,
Köleciler için zgrlğn.
Ya ađdaŖ köle ne yapsın,
Attan itten değerli değilken.

Uygarlık barbarlık zorbalık,
Çanak mlekle baŖlarmıŖ.
BeŖ bin yıl önce Anadolu,
mleki çarkını yaratmıŖ.

Ege'nin doğusu batısından.
Bin yıl önce tanıldı köleciliği.
Anadolu'nun bilgi birikimidir,
Yunan uygarlığının temeli.

Oh be, çoğu gitti, azı kaldı.
Fırtınası kışı gitti, yazı kaldı.
Öyleydi böyleydi derken,
Kfteyi bitirdik, piyazı kaldı.

Kanuni Sultan Süleyman,
Fransa'ya sığınmak için,
Oradan buradan vize istedi.

Merzifonlu Kara Mustafa,
İki salkım üzüm almak için,
Viyana bağlarına girdi.

Barbaros Hayrettin Paşa,
Akdeniz'in mavi sularında,
Avcılık balıkçılık yapıyordu.

Fatih Sultan Mehmet,
Casuslar cirit oynasın diye,
İstanbul'u çerçiden aldı.

Çanakkale'de Mehmetçik,
Gölgede mışıl mışıl uyurken,
Evliyalar enbiyalar çarpıştı.

Ermeni soykırımını da ne ki,
Biz daha beterini yaptık,
Yunan'ı yurtsuz bıraktık.

Sömürgeciliğin bayrağını,
Anadolu'da Lozan'da yırttık.
Özgürlüğün yollarını açtık.

Su içene yılan bile dokunmaz,
Niçin bizimkiler bastı tetiğe.
Vuruldu düştü suya su içerken,
İnsan acımaz mı kınalı keklige.

Amerika'ya teslim olmanın adı,
Çağdaşlık küresellik yenilik imiş.
Anadolu insanı saftır salaktır,
Kurtar kendini kaptan ol, demiş.

Hain hırsız olmayı önerenler,
Düdük dümbük deyyus olabilir.
Paris Komünü'nden bu yana,
Çağdaşlığın adı, sosyalizmdir.

Amerikan uşakları unutmasın,
Kızıldere'de akıttıkları kanı.
Türkiye eşkiya yatağı olmaz,
Soracağız her şeyin hesabını.

Üç İngiliz ajan kaçırıldı diye,
On devrimciyi birden öldürdüler.
Yaptıkları canavarlığın üzerini,
Ertuğrul Kürkçü ile örttüler.

İki hafta daha buralardayım.
Daha sonra, on günlük bir gezi.
Ağustos'un beşinden onbeşine,
Beni bekliyor Akdeniz kıyıları.

Akdeniz kıyıları, yalnızca deniz değildir.
Suların çağıl çağıl çağıladığı ormanlar,
Bulutlarla boy ölçüşen görkemli dağlar,
Yerleşimler oteller moteller hiç değildir.

Belki daha önemlisi, ören yerleridir.
Çağlar ötesinden süzülüp gelendir.
Termessos'tan Ksanthos'tan Knidos'a,
Olympos'tan Priene'den Ephesos'a kadar.

Ören yerleri, geçmişten kalıntı değildir.
İnsanlığın zorbalığa direndiği yerdir.
Sevginin sevincin görkemin güzelliğinin,
İnsan emeğinin taşa yeşerdiği yerdir.

Senden önce okumazdım yazmazdım.
Ufacık bir serçe kuşu bile çizmezdim.
Yağmur olsam yeryüzüne düşmezdim.
Gönül bahçemde çiçek açan sensin.

Cennet'te salına salına gezen Hurri kızları,
Niçin beni bu dünyada yalnız bıraktınız.
Ben maviliği yeşilliği yaşamak isterken,
Siz benden uzaklara maviliklere kaçtınız.

Aleviliğin üzerindeki yeşil örtüyü kaldırırsan,
Dört bin yıllık Anadolu inancı çıkar altından.
Alev ile ilgisini ilintisini açıklayabilirsek,
Kurtuluruz dışarıdan gelmişlik masalından.

Dönüşte önce seni aradım,
Şöyle bir merhaba demek için.
Yine o kız çıktı karşıma.
Yine bir yerlere gitmişsin.

Sana bir mektup vermiştim,
“Hatice’ye götür ver!..” diye.
Kıskançlık damarların kabardı,
Hiç aramadın sormadın bile.

Parkta sokakta gezerken,
Arkadaş bulmuşsun kendine.
Muhabbeti hızla ilerletmişsin,
Boynuz takmışsın sevdiğine.

“Senin yaşadığın her şeyi,
Öğrenmek yaşamak isterim.
Sirkeci’de köftecide!..” diyorsun.
Sabırlı olmamı öneriyorsun.

Can Yücel bağışlasın beni,
Yeni öğrendim ben bu gerçeği.
Güneşin sıcaklığı beslermiş,
Su koruluğundaki serinliği.

Masallar yalan söylemez,
İşçi köylü emekçi uyanacak.
Kim ne derse desin aldırma,
Yalan bitti, düşler gerçek olacak.

Şeytan diyor ki, gelmez olaydım.
Gördüklerimi görmez olaydım.
Karanlık çökmüş Dinar üstüne,
Daha öncesini bilmez olaydım.

Burdur Yeşilova'da Salda Gölü,
Seni görmeden geçip gidenler,
Ben güzelliği gördüm demesinler,
Sevdiğimin çapaklı gözlerinde.

Termessos'ta bir mezar taşında,
Baş aşağı duran balığı görmelisin.
Dağ başında denize ulaşır gibi,
Acıyı özlemi ayrılığı öğrenmelisin.

Yalnızca sevgidir sevinçtir emektir,
On bin yıl yaşayan, insan değil.
Acı değil, öfke değil, suç değil.
Barbarlık zorbalık yobazlık hiç değil.

Bir güneş gibi doğdu Anadolu'da,
Mustafa Kemal karanlığın üzerine.
Türkçüler İslamcılar ayvayı yedi,
Türkiye'de İstiklal Mahkemeleri'nde.

Atatürk en çok gençliğe güvenirdi,
Askere polise öğretmene değil.
Üretici güzel insanlara inanırdı,
Türkçü Kürtçü İslamcı ajanlara değil.

Korkuteli'den Antalya'ya,
Çam ormanları arasından,
Rüzgâr gibi süzülüp giderken,
Sağ yanda dağları görürsün.
Taze yeşiller içinde yükselen,
Mavi beyaz yanık bulut gibi.

Güllük Dağı'nda çiçek açmış,
İnsanlığı az sonra göreceksin.
İşte o gördüğün Bey Dağları'dır.
Üç bin metrede bulutlarla yarışır.
İskender'in Termessos önlerinde,
Yanıldığına yenildiğine tanıktır.

Termessos dağbaşı değildir.
Hiç değilse burada görebilirsin,
Yüce dağ başlarında bile olsa,
İnsanlığın dağ gibi direnişini.
Attığın her adımda göreceksin,
İnsanı insan yapan emeğin,
Bilginin becerinin güzelliğin,
Geçmişten günümüze geldiğini.

Sen sevgisiz yaşayamazsın.
Yeşilsiz mavisiz bensiz olamazsın.
Keşke seni hiç tanımasaydım.
Yani hep öyle ot çöp kalsaydım.
Yandıkça yüreğimde sevda ateşi,
Aklım fikrim dağıldı gitti.

Termessos'tan Antalya'ya gelince,
Uygarlıktan ilkelliğe gelmiş gibi olursun.
Ve hemen kent dışına kaçmak istersin,
Soyguncular tırtıkçılar eline düşmeden.

Çadırsız çulsuz halk plajına gidersen,
Güneşte kızarmış bulutları görürsün.
Denize girersen dalgacıklarla oynaşırırsın.
Her biri diğerine binmiş dağları sayarsın.

İnsancıklarımızın ne hallerde olduğunu,
Ay ışığının aydınlığında öğreneceksin.
Öğrenmek, yıldızları yakalamak gibidir.
Öğrendikçe dünyayı güzelleştireceksin.

Termessos önlerinde öğrendi İskender,
Yüce dağ başlarında evcil kuş olmazmış.
Kaldırmış kuşatmayı gitmiş Sagalassos'a.
Yoksa yenilmezliği burada kalacaktı.

İskender'den yüz yıl sonra Lykia Birliği,
Otuz kent birden saldırmış Termessos'a.
Başarılı olduklarının izi tozu belirtisi yok.
Yani onlar da boyunun ölçüsünü almış.

Sözde çağdaş uygar demokratik dünya,
Kendi yaptığı zalimliği zorbalığı görmüyor.
Hiroşima'da Nagasaki'de Çernobil'de,
Soykırım sözcüğü bile anlamsız kalıyor.

Güllük Dağı'nda Termessos'ta,
Hadrian tapınağının kapısında,
Yaşama dört elle sarılmış,
Bir sarmaşık çiçeği göreceksin.

İnat olsun diye yıkılmayan,
Bir sütun kalıntısını kucaklamış,
İnce uzun zayıf çelimsiz kollarıyla,
Yeşili sararmış dağ sarmaşığı.

İnsan emeğine değer vermenin,
Doğayla uyumlu olabilmenin,
Güzelliğini gereğini anlatıyor olmalı,
Termessos'un sararmış sarmaşığı.

Bende yanlış çok, yalan yok.
Başımda sevda var, anlayan yok.
Gecem gündüzüm çiçek oldu,
Çiçeğe konacak arının haberi yok.

Sen akıllı ve güzel bir kızsın.
Yalnızca kaşı gözü güzel değil,
Belki daha çok akli fikri yüreği,
Duyguları düşleri güzel olansın.

Anadolu'da köleciliğin filizlenmesi,
Beş bin yıldan öteye gitmezmiş.
Çömlekçi çarkının yarattığı kölecilik,
Demir Çağı'nda belirleyici olmuş.

Antalya'dan Finike'ye giderken,
Phaselis'i görmeden geçmeyeceksin.
Avuç içi kadar ufacık yerleşimde,
Görkemli güzel bir kent göreceksin.

Kent yapımında kullanılan taşların,
Ve taş işçiliğinin kalitesiz olduğu belli.
Zaten buranın insanları da öyleymiş.
Üretim yapmadan geçinir gidermiş.

Ticaret, ucuza almak pahalıya satmaktır.
Fırsatını bulunca borç üstüne yatmaktır.
Alacaklı gelmeden önlemini almaktır.
Phaselis halkı da işte öyle yapmıştır.

Seviyorsa seni, bir çakıl taşı getirsin.
Senin için bir çöp getirsin gittiği yerden.
Hiç değilse bir meşe yaprağı getirsin.
İnsan her güzelliği bir daha yaşamalı.

Seviyorsa seni, yazsın çizsin üretsın.
Yani hiç değilse iki satır yazı yazsın.
Ya da bir güzel serçe kuşu çizsin.
Gerçeği güzelliği yeniden yaratır gibi.

Amerikan emperyalizmi sırtlan gibidir.
İngiliz'in çakal olduğu çoktan bellidir.
Kapitalizm nasıl iğrenç bir düzen ise,
Edebiyatı sanatı güzelliği de öyledir.

Antalya'dan Ksanthos'a giderken,
Phaselis'ten sonra Olympos gelir.
Ören yeri gezilecek, denizine girilecek.
Buz gibi kaynak suları var içilecek.
Olympos da bir liman kentiymiş.
İnsanları dalgacı dümenci değilmiş.
Ekmeğini denizden çıkararak yiğitlermiş.
Karadeniz'e gitmekmiş hayalleri düşleri.
Gidenlerin mezar taşını süslemiş,
Kırık bir dalga gibi gemicikleri.

Sıra geldi, Olympos dağında Yanartaş'ta,
Sevdiğimizize azıcık aşk ateşi almaya.
Akşam olmadan, Khimaira'ya dönmeliyiz.
Güzelliği, ateş kırmızıda görmeliyiz.

Defne yaprağı getirdim senin için,
Termessos'tan Olympos'tan Phaselis'ten.
Demre'de umutlarım yeşerdi yeniden,
Noel Baba'nın gezdiği yerde gezerken.
Demre dediğin ufacık minicik bir yer,
Yaşar gider Myra kentinin gölgesinde.
Myra'yı görmeden geçmek olmaz.
Hiç değilse tiyatrosunu gezeceksin,
Yandaki kaya mezarlarını göreceksin.
Niçin bu ikisi yan yana yapılmış diye,
Soracaksın düşüneceksin öğreneceksin.
Belki yaşamın bir tür oyun olduğuna,
Oyunun ölümle bittiğine inanacaksın.

Denize güneşe meraklıysan,
Kaş'ta azcık ferahladıysan,
Hiç durma, yola devam et.
Kaputaş plajı seni bekliyor.

Deniz mavisinden narçiçeğine,
Güzelden güzelliğe uzanır gibi.
Altın sarısı kumsalı okşuyor,
Akdeniz'in ışıklı berrak suları.

Okşarken altın sarısı kumsalı,
Akdeniz'in ışıklı berrak suları,
Yaşamın keyfine varmalısın.
Sevdiğinin yanında olmalısın.

Patara'da ateşe basar gibi,
Uçarak geçeceksin kumsalı.
Ve dalgaları kucaklar gibi,
Gireceksin sıcacık denize.

Apollon, Patara'ya geldiğinde,
Rahibe'nin koynuna girermiş.
Rahibe de rahibeymiş hani,
Akıllı becerikli nazlı cilveli.

Deniz dediğin işte öyle olmalı.
Dalgacıklar sevmeli okşamalı.
Sarılmalı kucaklaşmalı oynaşmalı.
Bin bir yıllık özlem giderir gibi.

Lykia Birliği'nin başkenti Ksanthos imiş.
Ksanthos halkı köle olmanın anlamını,
Köleden daha iyi bildiği için olsa gerek,
Seçim günü geldiğinde ölmeyi seçmiş.

Öğrenince tüylerim diken diken oldu.
Pers ordusu Ksanthos ovasına inerken,
Ksanthoslular hemen saldırıya geçtiler.
Yenileceklerini anlayınca geri çekildiler.

Teslim olup onursuzca yaşamaktansa,
Hep birlikte ant içerek ölmeyi seçtiler.
Kendi kadınlarını çocuklarını kölelerini,
Düşman eline geçmesin diye, öldürdüler.

Daha sonra, savaşarak yiğitçe öldüler.
Sevdiklerinin külleri arasına gömüldüler.
Pers ordusu olanı biteni öğrenmek için,
Bir tek Ksanthosluyu bile, esir alamadı.

Romalı köleciler Ksanthos'a geldiğinde,
Ksanthoslular aynı seçimi bir daha yaptı.
Ama bu defa kadınlar çocuklar yaşlılar,
Uçurumdan Ksanthos ırmağına atladı.

Anadolu halkının köleciliğe karşı direnişini,
Beş bin yıldan bu yana devam ediyor.
Özeleştiri yapma seçeneği olmayanların,
Sorgulama yargılama hakları da olmuyor.

Artemis'i Apollon'u doğurduktan sonra,
Patara kumsalına gelmiş tanrıça Leto.
Ksanthos ırmağının kaynağına yürümek,
Ve çocuklarını kaynaktan yıkamak istemiş.
Halk suyun kirletilmesine izin vermemiş.
Bu doğal çevreci halkı cezalandırmak için,
Leto, onları kurbağa biçimine dönüştürmüş.
Üç bin yıllık Letoon kenti olayın tanığı imiş.

Letoon kent merkezinde üç tapınak var.
Bunlardan biri tanrıça Leto'ya adanmış.
Diğerleri, ikiz kardeş Artemis ile Apollon'a.
Leto'ya adanmış tapınağın temel kalıntıları,
Şimdilerde dipten gelen suların içinde,
Kurbağacıklara güneşlenme yeri olmuş.
Yani belki de bu sevimli kurbağacıklar,
Suların kirletilmesine izin vermeyen,
Doğal çevreci yerli insancıklarımız.

Letoon'da hazır bir gölgelik bulmuşken,
Bu anlatımı azcık kurcalamak istedim.
Leto'nun Leda'dan, Leda'nın Lada'dan,
Lada'nın Ada'sının da Ama'dan geldiği,
Ve bu adların Toprak Ana'yı anlattığı,
Hiç değilse benim için, yeterince açıktır.
Artemis'in Apollon'un anası babası bellidir.
Zeus Kelenaus, Dinarlı'dır; Leto, Lykialı'dır.
Doğum yerini tartışma konusu yapmışlar,
Artemis'i ve Apollon'u da çalmışlar.

Tanrı Apollon birgün sevdalanmış,
Fenike kralı Agenor'un küçük kızına.
Kız utangaç olduğundan olsa gerek,
Yanıt vermemiş Apollon'un aşkına.
Tanrı Apollon sevdiğine ulaşmak için,
Ufacık köpek biçimine dönüşmüş.
Ve kendini, sevdiği kıza sevdirmiş.
Bu kızdan Apollon'un bir oğlu olmuş.
Çocuğun adını, Telmessos koymuşlar.
Bir kent kurmuşlar Telmessos adına,
Dağların denize indiği güzel bir yerde.
Yani şimdiki Fethiye kent merkezinin,
Sırtını dayadığı dağların üzerinde.
Dağın yamacında Amyntas kral mezarı,
Uzaktan geçmişe geleceğe bakar gibi,
Güneş doğarken sevdiğini kucaklar gibi,
İmrenir maviye yeşile yeşillenmişlere.

Tanrı Apollon sevdiğine ulaşmak için,
Sevimli bir köpek haline dönüşebilir.
Köpek haline dönüşmenin anlamı,
İnsan olma onurunu bilincini yitirmedi.
Açıkçası, ne pahasına olursa olsun,
Ben o gibilerden olmadım olmam.
En çok sevdiğimden ayrı kalmayı,
Acılar içinde yaşamayı göze alırım.
Onursuz bilinçsiz yaşamayı almam.
Paradan başka değer kalmayınca,
Ben de karanlığı yırtar ışığa giderim.

Sanki sözleşmişler gibi,
Aman sakın gitme diyorlar.
Datça'nın yolları virajlı,
Daha ötesi toz toprakmış.

Praksiteles'in Knidos'ta,
Gördüğünü görmek isterken,
Yolların tozu toprağı virajı,
Nasıl beni engelleyecekmiş.

Knidos'ta yapılacak ilk iş,
İki denizden birine girmektir.
Az da olsa ferahlamak için,
Tozdan terden kurtulmaktır.

İkincisi, ören yerini gezmektir.
Çıplak Aphrodite tapınağında,
Praksiteles ustanın yanında,
Görkeme güzelliğe gitmektir.

Matematikçi Eudoksos'un,
Hiç değilse adını öğrenmektir.
Ve seçim günü geldiğinde,
Yapılan seçimi görmektir.

Aphrodite güzelleştirirken,
Knidos'ta Akdeniz mavisini,
Mavinin güzelliğini göreceksin.
“İyi ki gelmişim!..” diyeceksin.

Evcilleştirilen ilk hayvan,
Koyun keçi at eşek inek tavuk değil,
Şimdilerde yıldızı parlayan köpekmiş.
Köpeklere ve köpekçilere, duyurulur!

Sarıgerme'nin denizi derin değildir.
Sevda çekenin yüreği serin değildir.
Beni bırakıp gurbete giden sevdiğim,
Senin bu yaptığın nedir, ne değildir.

Marmaris'ten Datça'ya giderken,
Orhaniye'de Kızkumu'nu görmelisin.
Topuk boyu ıslanmayı göze alırsan,
Denizin üstünde yürüyeceksin.

Kızkumu üzerinde ayı gibi gezerken,
Sevdiğine ulaşmak isteyen bir kızın,
Deniz içine yol yaptığı kumlardan,
Bir avuç kum aldım saydım senin için.

Kayık gibi yüzer gezer ada imiş Delos,
Zeus bağlamadan önce denizin dibine.
Bildircin olmuş uçmuş gelmiş doğurmuş,
Artemis'i Apollon'u Delos'ta Lykia'lı Leto.

Toprak Ana'cığımızın bir adıdır Leto,
Kuş gibi uçmaz gitmez denizin ortasına.
Doğurmak için Ephesos'ta Patara'da,
Yaslanacağı zeytin ağaçları varken.

Datça biraz Kuşadası'na benziyor.
Ama onun gibi pis pasaklı değil.
Özlediğim düşlediğim gerçek gibi.
Ufacık minicik tazecik körpecik.

Milas'tan Söke'ye doğru giderken,
On ikinci kilometrede uyanacaksın.
Yolun sağ yanındaki levhadan,
Euromos kent girişini okuyacaksın.

Zeytin ağaçları arasından bulutlara,
Ve geçmişten geleceğe uzanan,
Zeus Tapınağı'nı içerden dışardan,
Toprak Ana gibi dolaşmalısın.

Didyma denilince ilk öne çıkan,
Apollon Tapınağı, dikkat edilsin,
Yetmiş seksen yüz yılda değil,
Tam iki yüz yılda yapılmış.

İki sütunu, sütun başlarıyla birlikte.
Uzanır bulutlara, bakar geçmişe.
Miletos kentinin o eski güzelliği,
Yaşıyor insanlığın bilgi birikiminde.

Ben de gördüm Toprak Ana'yı,
Yağmur yağarken Herakleia'da.
Islanmış güzelleşmiş çiçek açmıştı,
Bir badem ağacının dallarında.

Didim'e gelince, Altinkum'da,
Denize girmeden dönmek olmaz.
Ben de aynen öyle yaptım.
Kendimi serin sulara bıraktım.

Miletos'tan Söke'ye giderken,
Az daha Priene'i geçecektim.
Güllübahçe'de azcık dinlendim.
Dinlenirken yeni şeyler öğrendim.

İskender Anadolu'dan geçerken,
Priene yeniden yapılanıyormuş.
Hippodamos sistemine göre,
Yollar dik açılarla kesişiyormuş.

Priene de bir liman kentiymiş.
İki limanı olan güzel bir yermiş.
Menderes ırmağı doldurunca denizi.
Priene de denize hasret kalmış.

Amerikalı analar unutmasın,
Savaşta öldürülen insancıkları.
Asya'da Afrika'da Amerika'da,
Aç susuz eğitimsiz bırakılanları.

Üçer beşer yirmişer ölecekler.
Kanlı tabutlar içinde dönecekler.
Amerikan askerini kurtaramaz,
Irak'ta Amerikancı Kürt kardeşler.

Yeşil gömlek giymekle,
Çevreci olunmaz Anadolu'da.
İnanmazsan gider bakarsın,
Letoon'daki kurbağacıklara.

Kendi elleriyle ormanlarını,
Acımasızca kesip gemi yapan,
Gemici denizci Ephesos halkı,
Yaşamını bağladığı denizden,
Ormanlarını yok ettiği için,
Denize hasret kalacağını bilseydi,
Aynı yanlışı yapar mıydı?
Şimdiki beyinsizleri gördükçe,
Yapardı gibime geliyor.
Üç bin yıllık liman kenti,
Çarşıda gezerken düşündüm.
Acımasız olduğumuzu gördüm.

En çok buna dikkat edilsin.
Yalnızca erozyon nedeniyle,
Ephesos Miletos Priene,
Liman kenti olmaktan çıktı.
Ormansızlaştı insansızlaştı,
Yakıldı yıkıldı taşlaştı.

Termessos'tan Ephesos'a kadar,
Dağların denizlerin arasından,
Rüzgâr gibi geldim geçtim.
Arada bir sevdiğime seslendim.

İnsan bazen bir soru sormalı,
Yani şöyle harbiden kendi kendine.
Bu güzel toprağın gerçek sahibi,
Sevgiyi sevinci acıyı umudu özlemi,
Nakış nakış dağa taşa işleyenler mi,
Yoksa bu güzelliklerin üzerine,
Kanlı kirli örtü gibi çökenler mi, diye.

Gittiğim gördüğüm her antik kentin,
Tiyatrosu tapınağı düzeni varmış.
Çarşısı pazarı meydanı varmış.
Taşa toprağa can katanı varmış.
Ben bu toprağın insanlarını sevdim,
Ksanthoslu Kaunoslu direnişçilerden,
Letoon'daki kurbağacıklara kadar.

Açıkça görülüyor, yanlış yapmışız.
İnsana insanlığa doğallığa kıymışız.
Çömlekçi çarkı icadından bu yana,
Anadolu'nun anasını ağlatmışız.

Beş bin yıl önceden bu yana,
Görkemiyle ayrıntısıyla yaşayan,
Yalnızca sevgidir sevinçtir emektir,
Acıdır özlemdir umuttur güzelliştir,
Yazılan çizilen yapılan yaşanandır.
Kötüler kötülükler gevezelikler değil,
İnsanlar dağlar taşlar kuşlar değil,
Akılsızlar kuşbeyinliler hiç değil.

Nasıl gittiysen, öyle gelmişsin.
Az biraz da güzelleşmişsin.
Almanya'dan deli dolu bir kız,
Çikolata mikolata getirmişsin.

Şimdi sana ulaşacak gibiyim.
Gülüşün gülümseyişin artmış.
Her şeye rağmen aydınlık içinde,
Yeşilsin mavisin sevdiğimsin.

Sanki kırk gün kırk gece,
Kırk kişi beni dövmüş gibiydi.
Bir gülüşün gülümseyişin,
Ağrılarımı sızılarımı aldı gitti.

Artık yalan atmanın günü geldi.
Senden önce hiçbir güzellik için,
Yüreğim böyle kıpır kıpır olmadı.
Kuşlar gibi kanat çırpmadı.

Ben seni unutmak isterken,
Ören yerinde defne dalları gibi.
Biri daha katıldı gönlümün ışığına,
Praksiteles ustanın çırağı gibi.

Bizim kuşak özgürlüğü sever,
Dalgayı dümeni yalanı sevmez.
Niçin beni böyle bırakıp gittin.
Yaşama sevincimi alıp gittin.

Yazlığa gidecekmişsin.
Yazdan geriye kalmış,
Son sıcak günleri,
Değerlendirmek için.

Dilerim daha iyi olur,
Boğaziçi kıyılarında,
Serin sulara bakarak,
Pizza mizza yemekten.

Oynaşmak gülüşmek için,
Güvence veriyor gibisin.
Yine senin dediğin olsun.
Olacaksa, haftaya olsun.

Sır gibi saklamışlar,
Anadolu'da köleciliği.
Köleciliğe karşı direnişin,
Sesidir zeybek müziği.

Türkiye'de burjuva varsa,
Savunmak zorundadır,
Özgür ve çağdaş olmayı,
Vatan dediğimiz toprağı.

Söyle bana nilüfer çiçeği,
Niçin bu kadar güzelsin.
Sen de sevdiğini böyle,
Gece gündüz üzer misin?

Ne varsa Şu Almanya'da,
Almanya delisi olmuş gibisin.
Değil Almanya'da Fransa'da,
Amerika'da Rusya'da in'de,
Küba'da Vietnam'da bile yok,
Benim seni sevdiğim gibi,
Seni sevecek enayinin biri.

Benim sana yazdığımın,
Değil yarısı, çeyreği kadar,
Yazan var mı, sevdiğİ kıza.
Almanya'dan Türkiye'den,
Bir tanecik olsun örnek ver,
Verebilirsen.

Kişilik yapısı bakımından,
Ben seni çok iyi tanıyorum.
Sen de aynen benim gibisin,
EvcilleŐecek olanlardan değilsin.
Treni kaçırdıktan sonra,
Yanlış yaptığını kabul edersin.

Almanya'ya gidecekmişsin.
Haydi var git, hiç durma.
Almanya'ya niçin gideceksin?
Türkiye'den kaçmak içinse,
Beni de götürmek zorundasın.
Almanya'da sana yer var da,
Bana yer yok mu, yani?

Vatan dediğin, dağ taş orman,
Çiçekler çocuklar kuşlar değildir.
Keyif kıvanç acı sevinç değildir.
Avunmalar yakınmalar hiç değildir.

Vatan dediğin, deniz balık gökyüzü,
Ekilen biçilen gezilen yerler değildir.
İnsan yakılan, ip çekilen, baş kesilen,
Gözyaşı akıtılan yerler de değildir.

Vatan, taş üstüne taş koyduğun yerdir.
Taşta çiçek açtığın, kuş gibi uçtuğun,
Balık olup dağbaşında denize ulaştığın,
Sevdiğin sevildiğin güzelleştığin yerdir.

Sevdasına sevincine katıldığın,
Taşına toprağına can kattığın yerdir.
Dağında taşında toprağında yaşamında,
İyilik güzellik ürettiğin yerdir vatan.

Sen de öğreneneceksin, vatan,
İnsan yüreğinin olduğu yer değildir.
Sevdiğin sevildiğin seviştığin dildir.
İnsanın yüreğinde olan yerdir vatan.

Niçin “olanağı var diye” Almanya,
Ya da “her şeye rağmen” Türkiye!
Yurdunu yurttaşını seviyorsan,
Doğru dürüst insan olacaksın!..

Kimileri, daha gün ışığı görmeden,
Havasından suyundan toprağından,
Taze zm asması yaprağından,
Yararlandığı yeri vatan diye bilmez.

Yurdumu yurttaşımı seviyorum, der.
Yurduna yurttaşına güvenmez.
Aldığı değerin karşılığını vermez.
Akli fikri yüreği Almanya'dadır.

Almanya dediğin, bir kapitalist lke.
Her türlü değer ölçüsünün altında,
Smrclğn soygunculuğun,
Irkçılığın ayırıcılığın iğrençliği yatar.

Bir daha gitmek zorundayım,
Termessos'a Olympos'a Ksanthos'a.
Yalnızca sevginin bilginin emeğin,
Kaç bin yıl yaşadığını görmek için.

Üretilmiş güzelliği gerçeği gördükçe,
İnsanı çalışırken görmüş gibi oldum.
Keşke burada yaşasaydım dediğimde,
Seninle birlikte yaşamayı düşledim.

zlemim umuda, umudum sevince,
Sevincim defne dalına dönüştü,
Termessos'ta Olympos'ta Priene'de,
Ksanthos'ta Knidos'ta Datça'da.

Doğada acı var, acımasızlık var.
Öfke sevinç dayanışma ayrışma var.
Özlem var, umut var, korku var.
Yalnızca bencillik duygusu yok.
Köleciliğin kaynağı olan bu duygu,
İnsanı insanlığın düşmanı yapar.

Karacaoğlan der ki, sevdadır biter.
Kuş öter, duman tüter, yalan biter.
Dünya malında gözüm yok.
Şan şöhret övgü alkış istemem.
Yani ottan çöpten çiçekten kuştan,
Ya da ufacık minicik bir bebekten,
Dağdan denizden farkım yok.

Seninle birlikte gezmek görmek,
Öğrenmek yaşamak isterdim.
Termessos'ta Olympos'ta Knidos'ta,
Kızkumu'nda Ksanthos'ta Patara'da.
Priene'de dağlara yaslanır gibi,
Sevmek sevilmek isterdim.

Kızkumu'nda bastığın kum olmak,
Sana dokunup sen olmak isterdim.
Düşlerime gerçeğime ortak olmadın.
Suyu alınmış limon gibiyim.
“Hayır!..” diyebilirdin, demedin.
Ben seninle konuşmak istedikçe,
Sen benimle dalga geçer gibiydin.

Arkadaşlarım bıraktı gitti beni,
Gecenin karanlığında yıldız gibi.
Her biri gönlümde bir çiçek açtı.
Kan kırmızı karanfil çiçeği.

Bir gelincik çiçeği de sen açsan,
Bir güzel gelin olmak varken.
Yani dayanmaz mı dersin yüreğim,
Bir gülümseyiş gibi seni severken.

Bende her yol var, yalan yok.
Özlem var, umut var, cesaret yok.
İçki sigara kumar uyuşturucu yok.
Kader yok, kısmet yok, şans yok.

Yapının temeli çürük olursa,
Diğer yerleri sağlam olsa ne yazar.
Yuva dediğin, şirket değildir,
Hesap kitap üzerine kurulmaz.

Ben yalnızca sevdiğim kız için,
Yazdım çizdim ürettim verdim.
Bir daha belirtmek zorundayım,
Yanlış yaparsan yalnız kalırsın.

Ben seni çok kırdım incittim.
Sen de beni çok kırdın incittin.
Haydi alacak verecek yok diyelim.
Yalansız dolansız sayfa açalım.

Senden önce böyle değildim.
Saza söze değer vermezdim.
Davranış daha değerlidir, derdim.
Şimdilerde o bir kelime uğruna,
İncinmeyi kırılmayı aşağılanmayı,
Her şeyi göze alan biri oldum.
Yazıklar olsun bana.

Yalanı dolanı palavrayı bırak.
Bana bir kapı kapayanın yüzüne,
Bir daha bakmayacağımı bilirsin.
Sen kapıyı yüzüme çarptın gittin.
Ve ben seni defterden silmedim.
Yazıklar olsun bana.

Sana yazdığım bu kadar yazıyı,
Dağlara taşlara kuşlara yazsaydım,
Dağlar taşlar kuşlar öğrenirdi,
Sevginin insanı insan yaptığını.
Sen baharda badem çiçeği gibisin,
Ben seni de solduran aşk rüzgârı.
Yazıklar olsun bana.

Açıkçası sen beni kabul etmedin.
Yedi aydır bana yanıt vermedin.
Ben seninle konuşmak istedikçe,
Sen benimle dalga geçer gibiydin.
Ben bunu da yedim yuttum.
Yazıklar olsun bana.

Artık yazılacak yalan kalmadı.
Ben ne yazmış olursam olayım,
Sen yalanı yanlış ayırt edebilirsin,
Eğriden doğrudan palavradan.

Yazılan çizilen önerilen hiçbir şey,
Seni bana getirmedi, ne yazık!
Demek boşu boşuna çabalamışım.
Başarısızlığı yenilgiyi kabullenirim.

Sana kırgın küskün öfkeli değilim.
Zorla güzellik olacak değil ya.
Senin için yazdıklarım kitap oldu.
İşte şimdi bu kitabı senden isterim.

Sevgi dediğin, emektir güzelliştir.
İnsanın doğanın değerini bilmektir.
Öğrenmek, zincirleri kırmak gibidir.
Geç de olsa ben bunu öğrendim.

Bir daha belirtmek zorundayım.
İlk kez tanıdığım o güzel duyguları,
Sen olmasaydın asla yaşayamazdım.
Sana gönülden borçlu gibiyim.

Bundan sonrası önemli değil.
Benim alnım açık, yüzüm ak.
Tam dokuz ay beni dalgaya alan,
Oyun bitti diye ağlayan sensin.

Artık öğrenmenin günü geldi,
Her kuşun farklı ötüşü vardır.
Ben sana “İyi şanslar!..” dedim,
Acılarımın doruğunda iken.
Sen bana “İyi günler!..” demedin,
İyilik için söz vermişliğin varken.

Seni kaç kere uyardım.
Ya bana söz vermeyeceksin,
Ya da verdiğin sözde duracaksın.
Sadece seni beni ilgilendiren konuya,
Sana bana yakınlığı ne olursa olsun,
Hiç kimseyi karıştırmayacaksın.
Hiç kimsenin seni beni bizi,
Yönlendirmesine yönetmesine,
Asla izin vermeyeceksin.

Ben açayım gönül kapılarımı,
Sonuna kadar sevdaya sevince,
Sen aynı güzelliği bana gösterme.
Bir kez “Hayır!..” demek varken,
“Hayır dediğimi anlamalıydın!..” de.

Bir daha gün ışığı görmesin diye,
Pisilis kent kalıntılarının üzerine,
Otel motel yapmışlar Sarıgerme’de.
Sen de benim üzerime bindir böyle,
Ayrılığı karanlığı gözyaşını toprağı.

Haydi yine senin dediğın olsun.
Seninle “Yalnızca arkadaş!..” olalım.
Umutlarımız düşlerimiz gerçeğımız,
Olduğu gibi kalsın, değışmesin.
Pizza yiyelim, söyleşelim gülüşelim.
Peki bu bir arkadaşlık mıdır,
Yoksa yaşamı dondurma isteğı mi?

Birleşmek bütünleşmek değıl de,
Gezmek tozmak ise amacımız,
Ayrılık aykırılık kişisellik konuları,
Her fırsatta öne çıkar bağıırır.
Seninle yan yana geldiğimizde,
Ne konuşacağız, neyi tartışacağız?

Demek, ablacığın için seçilmiştim.
Ama senin için asla uygun değılim.
Görmediğim bilmediğim birini değıl,
Seni seçtiğim için cezalandırıldım.

Arkadaş olmamızın olanağı yok.
Bütünleşmemizin olanağı da yok.
Ara bir yol da sana bana göre değıl.
Yani ayrılık kaçınılmaz oldu.

İster istemez birgün ağlayacaksın,
Daha çok benim için, azı senin için.
Beni üzdüğün ağlattığın yitirdiğın,
Sevdiğini sevildiğini bilmediğın için.

Akıllı olmayı mantıklı olma,
Mantıklı olmayı doğru olma,
Doğru olmayı masal sandın.
Masalların en kötüsüne inandın.
Seni sevdiğime inanmadın.

Termessos'ta bir kuş uçar,
Çağıldarken gönlümün suları.
Knidos'tan öte bakar yüreğim,
Kabul etmez yalanı yanlışı.

Kendini neyin içine atarsan at.
Bundan sonra ne yaparsan yap.
Aşk evlilik edebiyat sanat,
Bilinçli olursa daha güzeldir.

Daha baştan sana söyledim.
Ölmezsin, ölmüş gibi olursun.
Bırakıp gidince sevdiğin seni,
Ayrılığın karanlığın kollarına.

Almanya delisi olmuştun ya,
İşte şimdi gidebilirsin oraya.
Kime nereye nasıl gidersen git.
Benden istediğın gibi söz et.
Manyaklığımı dangalaklığımı,
Saflığımı salaklığımı da ilave et.
Söylediklerinin tuzu biberi süsü,
Az biraz da inandırıcılığı olsun.

Her Şey bitti derken bir daha barıştıktık.
Sirkeci'de köfteciye pideciye alıştıktık.
Belki birgün hesap kitap değişir diye,
Her Şeyi kendi doğal akışına bıraktıktık.

Kıskançlığın kaprislerin çekilir gibi değil.
Seni kaç defa bırakıp gitmiş olurdum,
İşte o gülüşün gülümseyişin olmasaydı,
Yeşermeseydi gönlümde yonca tarlası.

Çok düşündüm taşındım ölçtüm biçtim,
Vardığım sonuçlar beni sana bağladı.
Ya seni bana bağlamak için ne yapmalı,
İyilikten doğruluktan güzelliğten başka.

Bazı Şeyler yitirilmeden değeri bilinmez.
Sağlık gençlik arkadaşlık yoldaşlık gibi.
Ya da sana yazdıklarımın güzelliği gibi.
Ne kadar olumsuz Şeyler içerse içersin.

Bazen başımı alıp gitmek isterim,
Dağlardan denizlerden çöllerden öteye.
Bazen yaşamdan çıkıp gitmek isterim,
Bir güzele güzelliğe ulaşamadım, diye.

Bazen bir sevinç aydınlatır yüreğimi.
Bazen genç iken ölenlere yanar yüreğim.
Senden başka hiçbir Şey istemem,
Bir gülüşün gülümseyişin yeter bana.

Yine umutlandı deli gönlüm.
“Senin bende bir emanetin var,
Yarın getireceğim!..” dedin.
Yazı çizi mizi değil herhalde,
Yarın bana getireceğin emanet.
Öyle sanıyorum ki sen bana,
Yeni yıl armağanı olsun diye,
Nikriz derler bir can getireceksin.

Gönül der ki, sevdadır çekersin.
Hüzün bahçesine sevinç ekersin.
Düşü düşüncesi yalanı bile güzel,
Yarın bana bir can getireceksin.

Ya yeni yıl seni bana getirecek.
Ya da sen eski yıllarla birlikte,
Benim için bulutların üzerinde,
Derin uykulara dalacaksın.

Ya yeni yıl seni bana getirecek.
Ya da ben eski yıllarla birlikte,
Senin için anıların çöplüğüne,
Çıkıp gitmiş olacağım, ne yazık.

Açıkçası bana öyle geliyor ki,
Sen beni değil, bensizliği seçtin.
Aliyi veliyi akıllıyı deliyi seçtin.
Yapacağın en kötü seçimi yaptın,
Sevgiyi değil, sevgisizliği seçtin.

Akıllı bilgili becerikli insan,
Kendi ürettiği güzellikle birlikte,
Çağlar ötesine ulaşmayı düşünür.
Akılsız bilgisiz beceriksiz insan,
Can verdiği bir damlacık bebekle,
Nice yıllar sonrasını düşler.
İşte bu iki kavrayış, dikkat edilsin,
Cinselliği ya hoş bir ayrıntı yapar,
Ya da işin başı sonu her şeyi yapar.

İnsanın ilgi alanı arttıkça,
Bilgisi becerisi üretimi geliştikçe,
Değer ölçüleri ve beğenileri de,
Kendiliğinden değişir güzelleşir.
Cinsellik yaşamın bütünü değildir,
Bütün içinde bir güzel ayrıntıdır.
Yüzü saçı gözü kaşu huyu boyu,
Kişiliği kimliği güzelliği derken,
Bir gülüş gülümseyiş olur gidersin.

Bir daha sana ulaşamazsam,
Bülbül olsam konmam gül dalına.
Güneş olsam doğmam yeryüzüne,
Yağmur olsam düşmem toprağa.

Artık gerçeği görmek zorundayız,
Yalancılık yarışında sen beni geçtin.
Yani ben bu kadar iyi olabilirim,
Sen o kadar kötü olabilir misin?..

Öyle dağlara taşlara kuşlara,
Rüzgâra konuşmak bana yetmiyor.
O yüzden, sen bugün burada öldün.
Ben de seninle birlikte öldüm.

Aynı evden iki cenaze birden,
Bir boşluğa çıkmış gibime geliyor.
O boşluğun içinde acı ağıt gözyaşı,
Yalan dolan birbirine karışıyor.

Hani biraz da havadan sudan,
Ottan çöpten karpuz kabuğundan,
Çiçeklerin çocukların güzelliğinden,
Her şeye rağmen insanlıktan filan,
Bir yudum su içer gibi söz etsek,
Azalır mı ayrılığın acısı, diyorum.

Gerçeği görmek zorundayım.
Daha ilk adımdan bu yana,
Ben bütünleşmek için uğraştım,
Sen benden ayrı düşmek için.
Açıkça söylemek gerekirse,
Ben boş laf üreticisi değilim.
Ne kadar zor olursa olsun,
Ya bana “Evet!..” diyeceksin,
Ya da yeni bir ötüş öğreneceksin.
Aldığın her şeyi geri vereceksin,
Öyle yazda güzde baharda değil,
Yirmi dört saat içinde!..

İyi bir hazırlığın varmış.
Aldığın her şeyi getirdin.
Daha mendil kurumadan,
Bir saatte işi bitirdin.

Emeğin değerini bilmedin.
Gerçeği güzelliği görmedin.
Ben sevdim, sen sevmedin.
Bu böyle olmayabilirdi.

Niçin gerçeği güzeli değil,
Acı içinde yaşamayı seçtin.
Başka seçeneğin varken,
Ayrılığı yalnızlığı önerdin.

Bu masal burada biter.
Gönlümde sevdanın sevincin,
Acının ayrılığın güzelliğin,
Ateşi yanar, dumanı tüter.

Artık benim için sen,
Ulaşamadığım bir güzelliğisin.
Yeşilsin mavisin narçiçeğisin.
Yalnızca düşlerimin gerçeğisin.

Yeşilden maviden güzelliğe,
Bir ışık düşürmek istedim.
Aşkımız roman oldu,
Sen hikâye, ben masal!..

Niçin herkes akıllanır,
Bir ben akıllanmam.
Umutlanmak varken,
Yüreğimi karartmam.

Anılarımdan düşlerimden,
Seni çıkarmak istedim.
Tam üç ay uğraştım,
Yine de başaramadım.

Söyler misin niçin,
Beni öyle kırdın incittin.
Seni seviyorum derken,
Sevdiğini bırakıp gittin.

Bir öykü yazdım sana,
Gerçeğinden güzelinden.
Devamını da yazayım bari,
Rezilliği yeniden yaşarken.

Öyle acı çekerek değil,
Gözyaşı dökerek değil,
Bırakıp giderek hiç değil.
Özgürlük çiçeği açar gibi.

Yaşamı gerçeği güzelliği,
Seninle paylaşmak isterim.
Aya güneşe yıldızlara,
İnsanlığa ulaşmak isterim.

Sen kanatsız kuş olsan,
Uçsan gelsen bana doğru.
Kolum kanadım kırıldı,
Haydi tut beni, der gibi.

Sen bir uğur böceği olsan,
Uçsan gelsen elime konsan.
Uç desem, dağlara doğru.
Uçar mısın, uçmaz mısın?

Çiçek olsan bahçemde,
Ateş kırmızı gül misali.
Tomurcuklanma olsa bitse,
Açar mısın, açmaz mısın?

Belki çiçek olmayı seçtin,
Çöplükte beslenmek istedin.
Oynaşmak gülüşmek varken,
Ayrılığı yalnızlığı sevmedin.

İstersen bir geziye çıkalım,
Yani eğer cesaretin varsa.
Termessos'tan Ksanthos'tan,
Kaunos'tan Nemrut Dağı'na.

Sen de düşlemişsindir,
Ne güzel bir anne olacağını.
Bebegini beslerken sevgi ile,
Ona özgürlüğü öğreteceğini.

Elbet birgün gideceğiz,
Praksiteles'in gittiği yere.
Sevginin gerçeğin güzelliğın,
Daha değerli olduğu günlere.

Knidos'ta yıldızlar altında,
Testiden şarap içeceğiz.
Allı yeşilli mavili yıldızlı,
Güzel düşler üreteceğiz.

Bir daha gitmeli Çilingoz'a,
Yeşillenmek mavileşmek için.
Yeşilde mavide narçiçeğini,
Seni beni gerçeği görmek için.

İki yoldan birini seçmeli.
Tutup serçe parmağından,
İnsanlığın bilgi bahçesine,
Bağırta bağırta götürmeli.

Yoksa o götürecekt beni,
Biraz kiraz miraz çalmaya.
İzник Gölü kıyılarında,
Ağlayan çocuğu bulmaya.

Karadeniz dağlarından,
Süzülmüş gelmiş su gibisin.
Güzelliği ararken yitirdiğim,
Umutlarım düşlerim sensin.

Önce su perisi Lykia görmeli seni,
Termessos'ta Ksanthos'ta Kaunos'ta.
Sonra sen görmelisin Knidos'ta,
Akdeniz mavisinin güzelliğini.
Daha sonra ben görmeliyim,
Sen bebeğini beslerken sevgi ile,
Sevginin dünyayı güzelleştirdiğini.

Köleciliğin bayrağı dalgalanırken,
Köleden yana olmak yürek ister.
Dağları denizleri engelleri aşmalısın,
Knidos'ta sevginin bilginin emeğini,
Güzelliğin bastığı yere basmalısın.

Sevilecek nice güzel tazecik varken,
Praksiteles ünlü bir fahişeyi sevmiş.
Sevgisizlik bahçesinde sevgi çiçeği,
Aykırı güzel sevimli sevecen olurmuş.

Knidos'ta yıldızların altında,
Şarap içmişler, düş üretmişler,
Yıldızların ötesine gitmişler.
Bazen nice bin yıllar sonrasına,
Bazen sevginin güzelliğin ülkesine.

Beş delinin dört akıllıya yol göstermesi,
Demokrasi değildir, olmadı olmayacak.
Toprak Ana'nın güzelliğini görmeyen,
Nice kuşların gözüne toprak dolacak.

İsa'dan dört yüz yıl önce,
Musa'dan bin yıl sonra,
Phrine derler bir güzel,
Aydınlatırdı dünyayı.

Markı doları bastıran,
Yani çil çil altınları sayan,
Phrine'nin güzelliğinden,
Sıcaklığından yararlanırdı.

Ve bir gece yıldızlar,
Göz kırptı Praksiteles'e.
Praksiteles sevdalandı,
Aykırı güzel Phrine'ye.

Günü gelince öğreneceğiz.
Dünyanın en güzel çiçeği,
Ufacık minicik bir bebeğin,
Gülümseyen gözlerindedir.

İşte şimdi çıktı açığa,
Benim akılsız kuş oluşum.
Avcılara bedavacılara değil,
Kuş beyinliye vurulmuşum.

Takmış parmağına oynatır beni.
Ben konuşurum, o susar.
Ben açarım kapıları, o kapar.
Ben severim, o sevgiden kaçır.

Knidos ve Kos halkı için,
Praksiteles iki heykel yaptı.
Aphrodite birinde giyinikti,
Diğerinde yıkanır gibi çıplaktı.

Koslular giyinik olanı almış,
Çıplak olan Knidos'ta kalmış.
İşte bu heykelcik yüzünden,
Knidos halkı çok utanmış.

Daha sonra Aphrodite'nin,
Güzelliği çıplaklığını örtmüştü.
Atina'dan Venedik'ten bile,
Görmek için gelenler olmuş.

Kara haber tez ulaşmış.
Daha ulaşmadan barbarlık,
Knidos'ta çıplak Aphrodite'ye,
Aphrodite karıştı gitti kayıplara.

Aphrodite'yi yıkandığı yerde,
Yeşilliğin maviliğin derinliğinde,
Güzelliğin içinde bulacaksın.
İyi ki saklamışlar, diyeceksin.

Ay ışığının aydınlığında,
Sessizce saklandığı yeri,
Su perisi Lykia söyler sana.
Öğrendikçe gerçeği göreceksin.

Praksiteles heykel yapardı.
Taş yüreklere duygu katardı.
Yıkanırken çıplak Aphrodite,
Phrine'den güzel olamazdı.

Bir yanım Karadeniz dağları,
Öte yanda Akdeniz uygarlığı.
Çekiç sesleri uyandırmış,
Uyumuş kalmış insanlığı.

Beni kırmak zorunda değilsin.
Sana bir gül vermek istedim,
"Ben istediğim zaman alırım,
Sen verdiğinde değil!.." dedin.

Eğer beni sevmeseydin,
Bir daha bana döner miydin?
Seni sevdiğimi bilmeseydin,
Benimle ağlar güler miydin?

Sen de birgün seveceksin.
Toprağın suyu sevdiği gibi.
Her şeyi yeniden yaratır gibi.
İşte o zaman beni göreceksin.

Ben sana ulaşmak istedikçe,
Yine benden kaçıyor gibisin.
Çocuk gibi yaşamak varken,
Büyüyüp de ne yapacaksın?

Sedir Adası'nda kum inceciiktir.
Deniz suyu gözyaşı gibi sıcak.
Dağlar bulutlar denize inmiş,
İnsanı güzelliğe çağırıyor olmalı.

Demek, bir yaz böyle geçecek.
Sen yazlıkta, ben kışlıkta.
Arada bir ormanda, göl kıyısında.
Neyi niçin beklediğini bilmeden.

Ben beyaz bayrağı çektim.
Savaşı barışı kaçıışı bıraktım.
Seninle bütünleşmek isterken,
Değer ölçülerimden uzaklaştım.

Her şeyi olduğu gibi yazdım.
Yüzüne bakmaya kıyamazdım.
Suçladın bıraktın gittin bir daha,
Yalnızlığın karanlığın kollarına.

Daha yazar mıyım senin için,
Duygularımı düşlerimi gerçeğimi.
Değil aya güneşe yıldızlara,
Bir daha uzanır mıyım, insana.

Sen beni deniyor olmalısın.
Yoksa öyle yanlış yapamazsın.
İyi şeyler söylemek isterken,
Kötü şeyler söyleyip gidemezsin.

“Sen beğenmedin ama,
Zevkli kızdır Suna!..” dedin.
Beş ay daha geldi geçti,
Bana bir “Evet!..” demedin.

Sen yanlış yaparsın da,
Ben yapamaz mıyım yani?
İyiliği güzelliği ararken,
Düş görmüş olamaz mıyım?

Praksiteles’in sevdiği kızı,
Aşağılayanlardan geriye,
Ne kaldı söyler misin,
Aşağılanmaktan başka?

Sen kafaya takmışsın,
Almanya’ya gideceksin.
“Manyak!..” dediğin biri için,
Her şeyi berbat edeceksin.

Ayrılığın günü gelince,
Sen beni bırakıp gideceksin.
“Erkeksiz de yaşıyor,
Gerekli değilsin!..” diyeceksin.

Artık benim için sen,
Acısın bibersin zehirsin.
Yeşilliğin maviliğin bir yana,
Narçiçeği bile değilsin.

İyi ki bir daha aradın beni,
Yoksa yalanın bittiği yerdeydim.
Acının sevincin umudun özlemin,
Beni ilgilendirmediği yerde.

Geç kalmadan öğrenmelisin,
Niçin yıldızlardan daha güzelsin.
Seviyorsan beni “Evet!..” dersin,
Sevmiyorsan bırakır gidersin.

Şeytan diyor ki, bırak gitsin.
Kimi neyi niçin severse sevsin.
İster sevgisiz yaşamayı öğrensin,
İster Almanya’ya padişah olsun.

Nicedir uçmak kaçmak isterim,
Dağlara denizlere özgürlüğe.
Nikriz can kalsın burada,
Pakistan Kargası ile başbaşa.

İyiye doğruyu güzeli ararken,
Bir düş gördüm gibime geliyor.
Sevdiğime ulaşmak isterken,
Sevgiye ulaştım gibime geliyor.

Nikriz can hikâyesi burada bitti.
Ama bu öykü burada bitmez.
Yaşıyorsa insan su çiçeği gibi,
Yaptığı yanlışları asla düzeltmez.

Hiç durmadan devam edelim.
Başladığımız her işi bitirelim.
Zaten çok akıllıydım, maşallah.
Bu defa tamam olur, inşallah.

Yine gitmek zorundayım,
Anılara düşlere gerçeğe.
Dağ perilerine, su perilerine.
İyiliklere güzelliklere merhaba.

Ne kadar sevgisiz saygısız,
Akılsız bilgisiz olduğumu,
Gerçeği görmekten korktuğumu,
Bir daha yazmak zorundayım.

Hey bulutlar dağlar duvarlar,
Sözüm sizedir, o kıza değil.
İnsanoğlu okudukça yazdıkça,
Olanı gördü, olmayanı değil.

Aslında öyle biri değildi,
Yalan söylemeyi çok severdi.
Annesi tepeden tırnağa emekçi,
Babası emeğin düşmanı gibiydi.

İşte geldi Öğretmenler Günü.
Yine yalanın bini bir para.
Zalimlerin zorbaların elinde,
Yine öğretmenler çığlık çığlığa.

Phrine de Praksiteles gibi,
Atina'nın bir güzelliğidir.
Sevgi ile bütünleşmenin,
Belki en güzel örneğidir.

Önce yoksulluğu öğrendi,
Sokakta kaldığı günlerde.
Taze açılmış gül gibiydi,
Atina'ya ilk geldiğinde.

Zeus'a inanmadığı için,
Dinsiz olmakla suçlandı.
Çıkınca giysilerinden dışarı,
Yargıçların ağzı açık kaldı.

Bir bayram günü Phrine,
Binlerce insanın önünde,
Anadan doğma çırılçıplak,
Denize girdi yıkandı çıktı.

Soluk benizli olduğu için,
"Phrine!.." demişler adına,
Atina'da en güzel fahişenin.
Phrine, kurbağa demekmiş.

Phrine güzel olduğu kadar,
Akıllıydı cömertti mertti.
Yaşamın içinde öğrenmişti,
Kimlerle boy ölçüşeceğini.

12 Eylül 1980'den az önce,
Biz can derdine düşmüşken,
Amerikalılar aradı buldu,
Knidos'ta uyuyan güzelliği.

Bir gece gemiye yüklediler,
Praksiteles'in sevgi çiçeğini.
Kanlı kirli elleriyle örttüler,
Çıplak Aphrodite'nin üzerini.

Güneş doğarken Akdeniz'e,
Akdeniz'in güzel kızı uyandı.
Geride kalırken Akdeniz,
"Becerdik!.." dedi Amerikalı.

Hırsızların keyfi yerindeydi.
Ne de olsa başarmışlardı.
İnsanlığın gördüğü göreceği,
En güzel heykel ellerindeydi.

"Ne kadar çirkinmiş!.." dedi biri,
"Şu bizdeki özgürlük heykeli!".
Ve birden bire fırtına koptu.
Hiç beklenmedik bir şey oldu.

Düşerken ölüm korkusu,
Hırsızların yüreğine,
Uzandı Akdeniz'in güzel kızı,
Okyanus'un derinliğine.

Nasıl da gizlenmiş,
Hainler hırsızlar katiller,
Darbeci dümenci pislikler,
Çakıлтаşı edebiyatı içinde.

Üç bin operasyon yapmış.
Peki kaç bin cana kıymış?
Kaç bin insanı bağirtmiş,
Yılanın kaptığı kuş gibi?

O canavarın da kızı vardı,
Canına kıydığı kızlar gibi.
Yani bir tomurcuk gül gibi.
Gitti toprağın derinliğine.

Yazmadan yazar olmuş.
Çizmeden çizer olmuş.
Çağdaşlık mağdaşlık derken,
Yanlış yerde gezer olmuş.

Yeşil pasaportum var,
Koysunlar üzerine kırmızıyı.
Ne İngiliz'i görmek isterim,
Ne kasaplar ülkesi Amerika'yı.

Ben bu çeteyi,
Babasından bacısından,
Hacısından hocasından,
Yaptığı pis işlerden tanırım.

Öyle yoğun propaganda,
Yalan yanlış saptırma,
Üretmişler çoğaltmışlar ki,
Gerçeği görmenin olanağı yok.

İsa'dan iki bin yıl önce,
Anadolu baştan başa yakılınca,
Büyük göç dalgası başlayınca,
Atina da yangından nasibini aldı.

Grekler de yaktı yıktı yok etti,
Öldürürken öğrendi özgürlüğü.
Köle yaptı Atina'da yerli halkı.
Dalgalandı zorbalığın bayrağı.

Grekler ilk kez Lykia'da tanıdı,
Tanrı Apollon'u Artemis'i.
Truva Savaşı'nda gördüler,
Tanrıların da savaşa katıldığını.

Zalimliği zorbalığı bir yana,
Saflığı salaklığı öbür yana.
Yine de iyiliğin güzelliğin,
Aydınlığın tanrısıydı Apollon.

İnsanoğlu kendine benzeyen,
Böyle bir tanrıyı nasıl sevmez.
Zeus'un güzel kızı Artemis,
Aşık olursa dünyayı görmez.

Karadeniz'in kuzey doğusundan,
Rusya'nın Maykop bölgesinden,
Kafdağı'nı aşır gelen Hititler,
Kızılırmak yayı içine yerleşteler.

Kızılırmak boylarında Hattiler,
Kucakladı yeni gelen insancıkları.
Evcilleştirmek güzelleştirmek için,
Demirci ustaları yetiştirmek için.

Hattiler okur yazar değildi ama,
Akılcıydı barışçıydı insancıldı.
Altını gümüşü bakır demiri,
Yapıcılığı yaratıcılığı öğrenmişti.

Hattiler'den başka bir de Luviler,
Yaşıyordu Anadolu toprağında,
Kızılırmak'ın batısında güneyinde,
Yaz güneşi gibi aydınlık içinde.

Kürtler'den önce Güneydoğu'da,
Hurri denilen bir halk yaşardı.
Hurriler de Hattiler ve Luviler gibi,
Anadolu'da insan olmayı başardı.

Anadolu'nun yerlisi hiçbir halk,
İyiliğin güzelliğin kardeşliğin,
İnsancılığın kapılarını kapatmadı,
Dışarıdan gelen insanın yüzüne.

Truva Savaşı destanı,
Luviler'den armağanmış.
Luvili adlar çıkarılırsa,
Anadolu adsız kalırmış.

Luvili adlar olmasaymış,
Ne Hellas kalırmış ortada,
Ne İonia, ne Arda ırmağı,
Ne de Harmandalı zeybeği.

Luvi dili Anadolu'da,
Türkçe'ye de kaynak olmuş.
Grek diline verdiği aydınlık,
Athena adında parlarmış.

Bir güzel kız imiş Salana,
“Aydede!..” olmadan önce.
Tanrılar bile çirkinleşmiş,
Köleciler egemen oldu, diye.

Kuş dilinden anlar imiş,
Kuşlar Padişahı Süleyman.
Yer yarıldı yıkıldı Dinar,
Duymadı Ispartalı Süleyman.

Yalanım yok, tanığım var.
Hatti Hurri Luvi toprağında,
İnsanlığın bilgi bahçesinde,
Güzel insan Bilge Umar.

Hattiler'den sonra Hititler,
Dayayınca ihanetin bıçağını,
Demirci ustalarının gırtlığına,
Geçmişler kölecilik çağına.

Grekler de az değilmiş hani.
Önce tanrılarımızı çalmışlar.
Adlarını bile değiştirmeden,
Grek nüfusuna yazmışlar.

Truva Savaşı'ndan sonra,
Anadolu kıyılarına geldiler.
Akdeniz'den Karadeniz'den,
Anadolu içlerine ilerlediler.

Gördükleri gözlerini kamaştırdı.
Hattiler insana inanıyordu,
Hititler geyiğe öküze yıldıza,
Luviler ay ışığına, gün ışığına.

Köleciler egemen olunca,
Toprak Ana'nın erkeği de,
Katıldı erkeklerin zorbalığına,
Zeus Kelaneus kılığında.

Azanoi'den Euromos'tan,
Kimbilir daha nereye kadar,
Toprak Ana'cığımızın tapınağını,
Elinden aldı hiç utanmadan.

Hiç olacak iş değil ya,
Ama oldu işte bir daha.
Artemis yine sevdalandı,
Bizim çoban Endymion'a.

Endymion bilinmez niçin,
Ölümsüz olmak istermiş.
Latmos Dağı'nda birgün,
Derin uykulara dalmış.

Oynaşırken yıldızlar suda,
Ay ışığı olur gelir izlermiş,
Mağarada uyuyan çobanı,
Gecenin aydınlığı Artemis.

Annesinin çektiği acıları,
Gördüğü için çok korkarmış.
Dokunamazmış sevdiğine.
O yüzden, hiç evlenmemiş.

İşte böyle zeytin gözlü kız.
Senden önce Nikriz can,
Katardı gülüşünün sıcaklığını,
Yüreğimin sıcaklığına.

Sahi seni kim gönderdi,
Nasıl aradın buldun beni.
Okuyup da ne yapacaksın,
Nikriz için yazdığım şeyleri.

Çorum Hattuş Yazılıkaya'da,
İnsan biçiminde tanrılar vardır.
Her birinin elinde bir orak,
Arpa buğday sevgi saygı üretir.

Olympos dağında yaşayan,
Grek tanrıları da insan gibidir.
Zeus zamparadır, Hera kıskanç,
Ares korkak, Aphrodite güzeldir.

Adıyaman'da Nemrut Dağı'nda,
Aynı tanrılar bulutlarla yarışır.
Beş bin yıllık Hatti inancı,
Anlayanlar için önemli uyarıdır.

Hattiler öyle insancıl olmasaydı,
Hititler de Grekler gibi olurdu.
Ve koyu karanlığın sonunda,
Anadolu'ya güneş ışığı gelirdi.

Daha sonra gelen olmadığı için,
Türkler bin yıldır içeride dışarıda,
Diken üzerinde oturuyor gibidir.
Gülü seven dikenine katlanırmış.

Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın,
Sığmazken ataları güne yarına,
Yurttaşları düşmüş el kapılarına,
Kapitalizmin sömürü tuzacağına.

Kölecilik çağı başlayınca,
Analar da değerini yitirdi.
Kölecilik çağından önce,
Analar görkemliydi güzeldi.

O çağda ezen ezilen,
Sömüren sömürülen,
Aşağılanan dışlanan yoktu.
Bir de ibnelik fahişelik yoktu.

Beş bin yıl önce Anadolu'da,
Çömlekçi çarkı icat edilince,
Savaş tutsakları köle yapıldı.
Köleciliğe giden yollar açıldı.

Demir Çağı ile birlikte,
Köleciler egemen sınıf oldu.
Toprak Ana'nın erkeği Atta,
Kendi adını kölecilere koydu.

Anadolu toprağında bebekler,
Önce "Ma!.." demeyi öğrenir.
Ma sözcüğü "Ama!.."dan gelir.
Toprak Ana'nın adıdır Ma.

İlk kez yürüyen çocuğa,
"Atta'ya gel, Atta'ya gel!.." der,
Atta'nın kim olduğunu bilmese de,
Çocuğu çağıran Baba'cıımız.

İster Olympos dağında yaşasın,
İster Nemrut'ta bulutlarla yarışsın,
Grek tanrılarının sayısı bellidir.
Niçin bu tanrılar on iki tanedir?

Hattiler'in bin tanrısı vardı.
Bunlardan altmış üç taneciğini,
Çorum Hattuş Yazılıkaya'da,
Hititler armağan etti insanlığa.

İşte bu altmış üç tanrıdan,
İlk on iki tanesi omuz omuzadır,
Diğerlerine yer kalmadığı için,
Üzerine gelip yerleştiği kayada.

Etrüskler Anadolu'dan İtalya'ya,
Erişteyi makarnayı götürdüler.
Ve on iki şehir birden kurdular.
Atta'nın adını her yere yazdılar.

İşte o yüzden daha sıcaktır,
İtalya'da insanın kişilik yapısı.
Evcilleştirmek için öğrettiler,
Köleci zorbalara konuşmayı.

İsa'nın on iki arkadaşı vardır,
Müslümanların da on iki imamı.
Çorum Hattuş Yazılıkaya'dadır,
Bu on iki sayısının asıl kaynağı.

Sen doğrusun,
Yanlış olan bendim.
Sen beni sevmedin,
Ben seni sevdim.

Birgün öğreneceksin,
Bana yaptığın iyiliği.
Beni üzen şeylerin,
Seni sevindireceğini.

Özgürlük ve sevgi için,
Bir damla su gibi,
Toprağa düşenler,
Toprak olmaz, vatan olur.

Ve bir yıldız gibi,
Kaydı gitti gönlümden.
Acıların çocuğu,
Mavi gözlü Nikriz can.

Apo'yu asın gitsin,
Yıldızların arasına.
Belki bir yıldız olur,
Yolunu şaşırmışlara.

Sorgu yargı gerekmez,
İngiliz sicimi olsun.
Ayrılırken yıldızlardan,
Yıldız gibi kaysın gitsin.

Karadeniz dağlarında Kaşgalar,
Üretimi değil, üretilmiş severdi.
Aşağıda hasat mevsimi bitince,
Dağdan düze fırtına gibi inerdi.

Hattiler Hititler ne üretmişse,
Çoğunu zorla elinden alır giderdi.
Hatti halkını tutsak köle yapanlar,
İşte bu Kaşgalar'la baş edemezdi.

Köleci toplum çağında öğrendi,
Kadınlar sömürülmeyi ezilmeyi.
O günden bu güne öğrenemediler,
Erkeklerin de üzüm gibi ezildiğini.

Etrüskler Anadolu'dan İtalya'ya,
Bilgi beceri umut özlem götürdü.
Yokluğun yoksulluğun utancı vardı,
Almanya yolcularının azığına.

Herakles öykülerinin özünde,
Kölecilerin güçlü olma isteği vardı.
Köleci özgür erkekler güçlü olursa,
Kölecilik belki bin yıl daha yaşardı.

Toprak Ana'nın adıdır Athena,
Beş bin yıl önceden bu yana.
Her ne pahasına olursa olsun,
Teslim olmaz köleci zorbalara.

Sevdiğim saman sarısı,
Yandı ciğerimin yarısı.
Kuşları seveceksin dedim,
Olmuş Karga'nın karısı.

Geldiği gibi gitti,
Dokunmadı elim eline.
Ne de olsa canım ciğerim,
Açıklar gerçeği sevdiğine.

Asla mozaik değiliz,
Olmadık olmayacağız.
Köleciler dayattıkça ayrılığı,
Birleşeceğiz bütünleşeceğiz.

Nikriz can bana geldiğinde,
Özgür düşünceli biriydi.
Karga'yı görünce sapıttı gitti,
Aradığı yoncayı bulmuş gibi.

Keşke burjuva olsaydılar.
Hiç değilse köleci olsaydılar.
Belki bir yararı olurdu.
Böyle akılsız olmazdılar.

Akılsız fikirsiz böcekler,
Düşmandan merhamet ister.
Anadolu toprağında köleciler,
Her şeyi daha berbat ettiler.

İnsanın o kadar kölesi olursa,
Onları değerlendirmek için,
Yönetmek yönlendirmek için,
Akıllı örgütlü olmak gerekirdi.

Köleler insandan sayılmazdı,
Kent yönetimine katılmazdı.
Olabildiğince akılsız bilgisiz,
Örgütsüz ve silahsız olmalıydı.

Köleci düzenin acımasızlığını,
Köleciler köleden daha iyi bilirdi.
İşte o yüzden günü geldiğinde,
Köle olmayı değil, ölmeyi seçtiler.

Şeytan diyor ki, n'olsaydım.
Kanlı kamayı elime alsaydım.
Termessos'ta kuş olsaydım,
Köleciliğin üstüne konsaydım.

Ölümü kucakladıktan sonra,
Öyle böyle oluşu neye yarar.
İnsan toprağa karışıp gidiyorsa,
Nedir bu alınan verilen paralar.

Luviler'den armağandır insanlığa,
Köleciliğe karşı sipsi cura direniş.
Zafer kazanmışlığın keyfini,
Zeybek müziğinde göreceksin.

Türkler'den üç bin yıl önce,
Kürtler gelmiş Anadolu'ya.
Tuna boylarından balkanlardan,
Fırat ırmağına, Cudi Dağı'na.

Serindir görkemlidir dosttur diye,
Dağ başında ot gibi yaşadılar.
Kardelen çiçeği gibi çoğaldılar.
Toprak Ana'ya hasret kaldılar.

Türkler'den üç bin yıl önce,
Ermeni olacak insanlar geldi.
Tuna boylarından balkanlardan,
Karadeniz dağlarına bahar gibi.

Hatti Hurri Luvi bilgi birikimi,
Yarattı yaşattı insanı insanlığı.
Kendini ekti insanoğlu toprağa,
Kök saldı toprağın derinliğine.

Türkler'den iki bin yıl önce,
Grekler gelmiş Anadolu'ya.
Toprağın güzelliğine güzellik,
Aydınlığına aydınlık katmışlar.

Seçim yapmak zorunda kalınca,
Köleciler özgürlük için ölmüşler.
Aile boyu ölümü göze almışlar,
Ksanthos'ta Kaunos'ta Miletos'ta.

Yeşilirmak boylarında bir yerde,
Erkeksiz kadın toplumu yaşardı.
Paylaşımçı yaşamı savunmak için,
Kadınlar kölecilere göz açtırmazdı.

Grek köleciliğine alkış tutan yazarlar,
O kadınların erkek düşmanı olduğunu,
Kadın işlerinden anlamadığını yazdılar.
Köleciliğinin anlamını, yazmadılar.

Amazon dediler bu kadınların adına.
Amasya'yı bu kadınlar kurdu, dediler.
Atina'ya Amazonlar saldırdı, dediler.
Bu sözlerin de anlamını düşünmediler.

Okumayı yazmayı öğrenir öğrenmez,
Grek köleciler yeni bir savaş başlattı.
Kölecilik çağı öncesini karalamak için,
Kadınları aşılayıcı palavra üretti.

Zeus birgün nedense çok üzölmüş,
Niçin bu insanlar böyle akılsız, diye.
Akılsızlığın asıl kaynağı anadır, demiş.
Athena'yı anasız dünyaya getirmiş.

İşte bu anasız babasız dünya güzeli,
Atları evcilleştiren, üretimi geliştiren,
Acımasız yaman bir savaşçı imiş.
Athena kentine kendi adını vermiş.

Hititler'den bin yıl önce,
Vikingler geldi Karadeniz'e.
Mavi gözlü, beyaz tenli,
Eğri burunlu, öküz boynuzlu.

Öylesine farklıydılar ki,
Beş bin yıl sonrasında bile,
Alnında beyazlık olan öküze,
"Kaşga" derler, o yörede.

Kaşga öküz, zarar vericidir,
Harmanı sapı samanı yer bitirir.
Köleciliğe karşı direnişin,
Bir yolu da ondan iğrenmektir.

Amasya adı, Ama-assa'dan gelir.
Ama-assa, Ama Kenti demektir.
Luvi dilinde Ama sözcüğü,
Toprak Ana'nın adlarından biridir.

Kölecilik çağından çok önce,
Amasya görkemli bir kenttir.
Yalanı yanlışı palavrası bir yana,
Amazonlar, Amasyalı güzellerdir.

İşte bu kadınların kurduğu,
Kentlerin temelinde sevgi yatar.
Amisos'tan Samisos'tan,
Ephesos'tan Paphos'a kadar.

Avrupa'da kapitalizm uç verirken,
Ne kadar hırsız uğursuz katil varsa,
Kaçtı gitti Avrupa'dan Amerika'ya.
Kızılderili yerli halkı yok etmek için.

Bizden dışarıya giden olmadı,
Etrüskler'i Almancılar'ı saymazsak.
Biri yenilmiş köleci olduğu için gitti,
Diğeri köleden beter olduğu için.

Grekkölecilerin ölçülerine göre,
Anadolu insanı insan gibi değildi.
İnsandan çok hayvana benzerdi.
Zaten onların tanrıları da öyleydi.

Dinarlı çoban Marsyas bir satyr'dir.
Satyr dediğin, keçi ayaklı boynuzlu,
Kıllı kuyruklu şeytansı bir yaratıktır.
Salaktır sapıktır çirkindir sarhoştur.

Hermes'in keçi sakallı oğlu Pan,
Dinarlı Marsyas gibi keçi adammış.
Kızların oğlanların peşinden koşar,
Çobanlara sürülere panik yaparmış.

Lykia'da Olympos dağının önünde,
Aslan başlı, keçi gövdeli, yılan kuyruklu,
Ağzından ateşler saçan bir canavar,
Yani şu bizim Khimaira yaşarmış.

Kendiliğinden çıktı açığa,
Zeybeklerin kim olduğu.
Kartallar gibi görkemlidir,
Diz bırakanlar toprağa.

Toprak Ana güç verdi,
Erkekler savaşsın diye.
Ana yüzü aydınlık olsun,
Yüreği kararmasın diye.

Köleciler estiler gürlediler.
Binbir yalan dolan ürettiler.
Gerçekte olmayan şeyleri,
Varmış gibi gösterdiler.

Luvi dili konuşan Ege'de,
Kölecilik çağından önce,
İrkçılık ayrımcılık yoktur.
İnsan olmanın yolu açıktır.

Anadolu toprağında,
Emekçi insanlar arasında,
Üretici yaratıcı paylaşımcı,
Arkadaşlık yoldaşlık vardır.

Anadolu'da köleciler bile,
Kadın haklarını tanırdı.
Ne olursa olsun çocuklar,
Adını anasından alırdı.

Araştırmacı gazeteciymiş, bomba gibi.
Kırk yıl önce kimin kime nerede nasıl,
Niçin ne kadar kaydığını bile bilirmiş.

Adamına göre adalet yöntemi varken,
Her pis işin üzerine cesaretle gider,
Gerçeği olduğu gibi açığa çıkarırmış.

Ülkelerden bir ülkede bilinmez niçin,
İşçiler sendikalı değilse köledir kuralı,
Gazete çalışanlarını ilgilendirmezmiş.

Besili canavarın kuyruğunun dibinde,
Bolluk içinde yaşayan fındık fareleri,
Belgesel masallar anlatmayı severmiş.

“Bayrak inmez, ezan susmaz!..” dediler.
Kaç bin köyde bayrak indi, ezan sustu?
Niçin olanı biteni gerçeği görmediler?

“Bir çakıl taşı bile vermeyiz!..” dediler.
İşçiye emekçiye hiçbir şey vermediler.
Amerikalı’ya İngiliz’e her şeyi verdiler.

Bizi öyle böyle kırk parçaya bölecekler.
Alkıllıyı deliyi aynı trene bindirecekler,
Nereden gelmişsek oraya gönderecekler.

Ne için olursa olsun,
Şehit mehit olmak yok.
O bir kuyruklu yalan.
Öldün gitti, filim bitti.

Türklük Kürtlük boş laf,
Müslümanlık da öyle,
Çarpıyorsa yüreğin,
İşçiden emekçiden yana.

İnsan olmadıktan sonra,
Giydiğin güzel giysiler,
Ne işe yarar söyler misin,
İnsanı aldatmaktan başka.

Öğrenmenin yaşı yok,
Sevmenin de öyle.
Şimdi toprak dolacak,
Beni görmeyen gözlerine.

Galata Kulesi tanığımdır,
Gülüşüne gülümseyişine.
Soyumu sürdürmek için,
Nasıl da istekli olduğuna.

Özgürlük ve sevgi için,
Yüreği yanmışlara su gibidir,
Nazım usta, Aziz dede,
Ve bir de Enver Gökçe.

Amasya'da Tokat'ta Çorum'da,
Gül yüzlü anaların yüreği kararmasın.
Kadınlar arasında eşitlik sağlanırsa,
Kadın erkek eşitliği de sağlanmış olur.

Ruhi Su'yu dinlerken öğreneceksin,
Yeryüzünün en güzel toprağında,
Hattiler'den Hurriler'den Luviler'den,
Ve daha diğerlerinden beslendiğini.

Aşık İhsani'nin sesini duymayanlar,
Duymak zorundadır çığırkanlığı.
Sağdan soldan ambargo koymuşlar,
Yırtacağız günü gelince karanlığı.

“Vatan, millet!..” edebiyatı yaptılar.
Vatan toprağına üç beş dolar için,
Bergama'da siyanür zehiri boşalttılar.
Gökova'nın ciğerine hançer saktular.

İnsanı bir lokma ekmeğe özgürlüğe,
Doyasıya gülmeye hasret bıraktılar.
Sıkmabaşlı karaçarşafı dörtduvarcı,
Yobaz bağınaz takımını umut yaptılar.

Toprak Ana'cığımızın adı Ephesos'ta,
Gülümseyen tanrı çapkın Artemis'tir.
Doğaldır ki, kölecilik çağı başlayınca,
Başavcı Artemis acımasız olacaktır.

Padişahımız efendimiz,
Üçü beşi değil, aile boyu,
Deli olmasın da ne yapsın.
Delilik soydan gelirmiş.

Akıllının biri yasa koymuş,
Devlet için öldüreceksin, diye.
Diğeri balıklara para vermiş,
Yaşam koşulları zor, diye.

İnsanın iliğine işler,
Anadolu'da insan sevgisi.
Arı duru güzel bir dildir,
Çağdaş Türkiye Türkçesi.

Deli padişahlar ilerici,
Akıllı yurttaşlar gericiymiş.
Varsa bir bilen açıklasın,
Bu nasıl bir çelişkiymiş.

Çarşı pazar gezerken,
Küstü gitti benden uzağa.
Sana da iyi gitmeler olsun,
Zeytin gözlü güzel İlane.

Artık beni ilgilendirmiyor,
Gülüşün gülümseyişin.
Derviş geldi Amerika'dan,
Türkiye kurtulacak, deyişin.

Dünyanın baş belasıdır İngiliz,
Sömürgecidir zalimdir zorbadır,
Dalgacıdır dümencidir yalancıdır,
Bencildir kibirdir iğrençtir.

Avrupa'nın delisidir Almanya,
İki defa Dünya Savaşı çıkardı.
Şimdi gözlerini bize dikmiş,
Bekliyor ciğercinin kedisi gibi.

Hani bu bombalar çok akıllıydı,
Hedefini kırk santim şaşırmasdı.
Üç beş yaprak düşse dalından,
Haberi olurdu Amerika'nın bundan.

Hatti Ülkesi'nde zalimler zorbalı,
Akılsızlar yobazlar bin yıl yaşamaz.
Atatürk'ün açtığı yoldan gidenler,
Hiç kimsenin kuyruğuna takılmaz.

Anadolu'nun direniş geleneğinde,
Yolların ayrıldığı yerdir Kızıldere.
Arkadaşlık yoldaşlık coşkusu değil,
Çağdaşlığın bayrağıdır dalgalanan.

Ağalara beylere hacılara hocalara,
Dokunmadan nasıl başaracaksın.
İnsanı doğayı yaşamı kirletenleri,
Yere göğe bir yere sığdıracaksın.

Tarih çağları yazı ile başlar,
Amerikan tarihi kanla kıyımla.
Bakmayın öyle cilveleştigine,
Amerika'nın uşığıdır Fransa.

Lykia ile Lydia arasında,
Ne fark var söyleyişten başka.
İki ağızlı keskin baltadır ayıran,
Karia'da yerli olanı olmayandan.

Yeni kölecilerin çok atı iti var,
Kara gömleklisi, gamalı haçlısı,
Dört ayaklısı, kurt başlısı,
Yazarı çizeri aydını sanatçısı.

Özgürlük ve bağımsızlık için,
Vatan toprağı olmuş yiğitlere,
İki damla gözyaşı akıtmadım,
Üç satır güzelleme yapmadım.

Türk Bayrağı ve İstiklâl Marşı,
İnsan olanın kanına dokunmaz.
Ne olursa olsun kardeşe karşı,
Yabancı ile işbirliğı yapılmaz.

Ağalar beyler tacirler tefeciler,
Hacılar hocalar şıhlar şahlar,
Daha insancıl merhametli değil,
Köleciler toplumun zorbalarından.

Nikriz can bile isteseydi,
İki satır daha yazmazdım.
Karı kız dalgası uğruna,
Böyle gözyaşı akıtmazdım.

Salacak'tan salmalı kendini,
İnsanoğlu Kızkulesi'ne doğru.
Fare gözlü bir kız için,
Yaşadığım şu rezilliğe bak.

Eğer bir daha seversem,
Boncuk alırım sevdiğime.
Düşlerimde bile gitmem,
İyiliğin güzelliğin ülkesine.

Eğer bir daha seversem,
Resim yaparım sevdiğime.
Uçmak isterim kuş gibi,
İyiliğin güzelliğin ülkesine.

Nikriz can dedim ya adına,
İlla ki gidecek Erzincan'a.
Varsın gitsin gidebilirse,
İsterse yedi kat yerin dibine.

Ya şu bizim nazlı cilveli,
Zeytin gözlü kıza ne demeli.
Bam teline dokundum diye,
Küstü gitti benden uzağa.

Zeytin gözlü İlana beni aradı.
Nikriz can ile arkadaş olmuşlar.
Aynı beladan kurtuldukları için,
Birlikte içmişler, efkâr dağıtmışlar.

Biri Erzincan'da özgürlüğü yaşar,
Diğeri yaz kış demez çiçek açar.
Haydi ben yanlış yaptım diyelim,
Peki bu kızlar niçin böyle yapar?

Başbaşa vermiş konuşmuşlar,
Saflığımı salaklığımı enayiliğimi.
Bir daha asla yeşermez derken,
Yine yeşerdi gönlümde aşk çiçeği.

Nikriz can yaptığından utansın,
İlana'cığım yapmadığından.
Bahar güneşi gibi süzüldü girdi,
Üçüncü güzel, kapı aralığından.

Kızıldere'den sonra dikiş tutmadı,
Yeni kölecilerin giydiği deli gömleği.
Ayrısı gayrısı yoktur Amasya'da,
İnanan insanın inanmayandan.

Köleciliğe karşı direnişin coşkusu,
Zeybek müziğinin bel kemiğidir.
Luvili ağıtlar şimdilerde gurbet oldu,
Teke zotlatması yine eğlenceliktir.

Karadır kaşların, sarıdır saçların,
Bu böyle olmaz, yanlışır hesapların.
Yurduna yurttaşına küfür edersen,
Ödülleri koyacak yer bulamazsın.

Eline beline diline sahip olmanın,
İyiliğin doğruluğun güzelliğin kökleri,
Şamanlıkta şabanlıkta dışarıda değil,
Anadolu toprağında yeşermiştir.

Hattiler'den bize kalan Alevilik'tir.
Zeybek damarımız Luviler'den gelir.
Cennet'i cennet yapan Hurri kızları,
Anadolu'nun yerlisi gerçek güzellerdir.

Zeus, en çok Hermes'i severmiş,
Athena'yı Artemis'i Leda'yı değil.
Hırsızların tüccarların büyücülerin,
Habercilerin tanrısıymış Hermes.

İMF yine aynı bildik şeyleri istiyor.
Yağmacılığın yollarını açacaksın,
İşçinin emekçinin gelirini azaltacaksın,
Yurttaşına karşı acımasız olacaksın.

Türkler ile Kürtler etle tırnak gibidir,
Her şeyi ayırırısın, bunu ayıramazsın.
İrkçi ayırımçı ayrılıkçı katliamcı olan,
Ermeniler Rumlar yurttan kovuldular.

Dört milyar yıldan bu yana,
Yaşam olanağı vardır ama,
Çok hücreli canlıların oluşması,
Bir milyar yıldan öteye gitmez.

İlk omurgalı hayvan kardeşler,
Yarım milyar yıl kadar önce,
Sıcak denizlerin derinliğinde,
Yaşam denilen savaşa katıldı.

Dört yüz milyon yıl önce,
İlk bitkiler çıktı denizden karaya.
Ardından çift yaşamlı canlılar.
Elli milyon yıl vardı arada.

Üç yüz yirmi milyon yıl önce,
Yeryüzü ilk sürüngenleri tanıdı.
Yirmi milyon yıl daha geçince,
Sürüngenler ayrışmaya başladı.

İnsan olacak sürüngen memeli,
Dinozor kuş kaplumbağa gibi,
Uçar kaçır kardeşlerden ayrıldı.
Uyum sağlayanlar yaşamda kaldı.

Elli milyon yıl önce Afrika'da,
İnsan olacak canlılar görüldü.
Ayıdan maymundan farklı değildi.
Kırk milyon yıl da böyle geçti.

Yedi milyon yıl önce yollar ayrıldı.
Maymunlar ormanın içinde kaldı.
İnsanoğlu ilk kez güneşin altında,
Başı yanarken düşünmeyi başardı.

Dik durmayı yürümeyi öğrendik.
Elimizi beynimizi değerlendirdik.
Üç milyon yıl önceden bu yana,
Beynimiz de gelişti çıktı üç katına.

Diyarbakır Çayönü yerleşimcileri,
Dokuz bin yıl önce öncülük yaptı,
Toprağın sürülmesine ekilmesine,
Buğdaydan ekmek üretilmesine.

Çayönü yerleşiminden iki yüzyıl sonra,
Burdur'da Hacılar yerleşimi gerçekleşti.
Arpa buğday mercimek üretildikçe,
Toprak Ana'ya sevgi saygı güncelleşti.

Konya'da Çatalhöyük yerleşmesi,
Sekiz bin beş yüz yıl öncesinden,
Yedi bin beş yüz yıl önceye kadar,
Toprak Ana'ya inanışın yıldızı oldu.

Denizin olmadığı yerde insanoğlu,
Maviyi maviliği gökyüzünde ararmış.
Üç beş bin yıl öncesini bilmeyenler,
Güncel gerçeğın farkına varmazmış.

Cengiz Bakkal yeni ulaştı,
řeyh Edebalı dűřüncesine.
Yakında ulaşır herhalde,
Edebalı'nın de ustasına.

Edebalı ve Hacı Bektaş,
Öğrencisidir Baba İlyas'ın.
Aynı yolun yolcusudur,
Bedreddin ile Pir Sultan.

Baba İlyas ve yandaşları,
Amasya'da kılıç kuşandı.
Adıyaman'da Baba İşhak,
Başlattı ayaklanmayı.

Amasya halkı direndi,
Selçuklu zorbalığına karşı.
Baba İlyas bıraktı bedenini,
Uçtu gitti İlyas Köyü'ne.

Çarpışmalardan sonra,
Adıyaman Maraş Malatya,
Sivas Tokat teslim oldu,
Baba İşhak'ın adaletine.

Baba İşhak Amasya'da,
İlyas'ı öldürenleri öldürdü.
Ve yürüdü Konya üzerine,
Selçuklu'yu yıkmak için.

Çömlekçi Çarkı beş bin yıl önce,
İlk kez Anadolu'da dönmeye başladı.
Makine ile üretim başladığı için,
İnsanlığın zorbalığının yolları ayrıldı.

Hermes'in keçi sakallı oğlu Pan,
Anadolu'da köleciliğe karşı direnişin,
Yolunu yordamını gösterdi insanlığa,
Antalya dağlarında çarpışa çarpışa.

Pitha'nın oğlu, Kussara kralı Anitta,
Fırtına Tanrısı seni niçin sevmesin?
O gece fırtına gibi esmiş saldırmıştın.
Neşa kentini tutsak köle yapmıştın.

Zalpuva kralı Uhna götürmüştü,
Neşa'nın tanrı heykelini Zalpuva'ya.
Sen de Zalpuva kralını götürdün,
Heykelle birlikte Zalpuva'dan Neşa'ya.

Hatti kralı Pijusti sana saldırdı,
Şalampa kenti yanında onu yendin.
Hattuş toprağına yaban otu ektin.
Hattuş'ta yaşamayı yasak ettin.

Puruşhanda kralının adı ne idi,
Hani sana demirden taht getirmişti?
Sahi sen o demir tahtı ne yaptın?
Krallık yaptığın toprağı kime bıraktın?

Anadolu'da Eski Taş Çağı,
Altı yüz bin yıl kadar sürdü.
Antalya'da Karain Beldibi Belbaşı,
Ateş yaktığımız ilk mağaralardı.

Orta Taş Çağı oldukça kısaydı.
İki bin yıl kadarcık bir şeydi.
Bu çağda, köpek evcilleştirildi,
Mağaralar insana dar geldi.

Yeni Taş Çağı da kısacıktı.
İki bin beş yüz yıl kadar sürdü.
İsa'dan önce sekiz binden,
Beşbin beşyüz yıllarına kadar.

Yeni Taş Çağı'nda Anadolu,
Yeryüzünün en uygar ülkesiydi.
Mısır'dan Mezopotamya'dan önce,
Anadolu'da ekim dikim başladı.

Anadolu'da Taş Çağı biterken,
Bakır geldi yaşama katıldı.
On bin yıl önce Anadolu'da,
İlk bakır ustaları ortaya çıktı.

Sekiz bin yıl kadar önce,
Birgün kalay karıştı bakıra.
Kap kaşık iğne kolye derken,
İnsanoğlu alıştı Tunç Çağı'na.

Kölecilik Çağı'ndan önce,
Üretene yönetene saygı vardı.
Kurallara karşı gelen olursa,
Ortak tavır alınarak uyarılırdı.

Savaş tutsakları köle yapılıncaya,
İnsanın sömürülmesi başladı.
Saygıya dayanan egemenlik,
Yerini zora zorbalığa bıraktı.

Köle kaçışını engellemek için,
İşkence yapmak yasaklandı.
Kıyıda kuytuda yapılan işkenceyi,
Kim nerede nasıl kanıtlayacaktı?

İşte o zaman uyanık bir bilge,
Adaleti güvenliği sağlamak için,
Her şeyi gören bilen tanrıdan,
Korkmayı öğütledi kölecilere.

Daha doğru ayrıntılı bilgi için,
Georges Politzer'i okumalısın.
Felsefenin Temel İlkeleri'ni,
Günlük yaşamda kullanmalısın.

Dört bin yıl önce Anadolu'da,
Çok sayıda kral kralcık varmış.
Üçüncü güzel öğretti bana,
Yalansız dolansız aşk olmazmış.

Dört bin yıl önce demir,
Altından gümüşten değerliydi.
Anitta'nın keskin bıçağı,
Hattuş'ta her şeyi keserdi.

Bir kilo demir almak için,
Kırk kilo gümüş vereceksin.
Altın gümüş işe yaramaz,
Her şeyi demirle keseceksin.

Avrupa'ya Demir Çağı,
Bizden bin yıl sonra geldi.
Demirden kama yapılıncaya,
Onlar da köleciliği öğrendi.

Anadolu'da barışçı yaşam,
Dört bin yıl önce yandı bitti.
Yeşilirmak Kızılırmak boyları,
Köleci zorbalığın mezarı oldu.

İsa'dan bin beş yüz yıl önce,
Anadolu'da yerli yazı üretildi.
Yazılı Tarih Çağı başladı diye,
Beş yüz yıllık Demir Çağı bitti.

Luvi buluşu yazıyı Anadolu'da,
Üç yüz yıl boyunca kullandık.
Truva Savaşı'ndan hemen sonra,
Yeniden karanlığa yuvarlandık.

Artık sen seni eleştirmeye,
Olumsuz yanlarını görmeye,
Gördüklerini söylemeye başladın.
Bu olgunlaştığın anlamına gelir.

İnsan sevdiğine ulaşmak ister.
Dağları denizleri aşmak ister.
Yalnızca sevdiğine sevgiye değil,
Aydınlığa ışığa kavuşmak ister.

Hattili yaşamın özü özeti,
Nice bin yıllar sonrasında bile,
Amasya'da Tokat'ta Çorum'da,
Alevi inancı biçiminde yaşıyor.

Avrupa Birliği'ne gireceksen,
Onların kurallarına uyacaksın.
Metre'nin uzununu kısası yok,
Kendi bayrağını yırtacaksın.

Muazzez İlmiye Çığ'dan,
"Sumerli Ludingirra"yı okursan,
İnsanı doğayı yaşamı seversin,
Markı doları yalanı dolanı değil.

İngilizler Fransızlar Almanlar,
Mağarada maymun gibi yaşarken,
İnsanoğlu okumayı yazmayı öğrendi,
Saddam'ın Sumer Ülkesi'nde.

Nikriz can haklıymış,
Benden ayrı düşerken.
Karga da olsa sevdiği,
Sevdiğine koşarken.

Şaman inanışının özü,
Şu veya bu hayvanın,
Soyundan gelmeyi yüceltir.
Büyücülük işin biçimidir.

Aslan kaplan kurt köpek,
Ayı boğa geyik at eşek,
Kartal turna güvercin yılan,
İnsanın atası olabilirmiş.

Anadolu'da şamanlığın,
İzi tozu kalıntısı yoktur.
Orta Asya'daki Türkler,
Kurt soyundan gelirmiş.

Anadolu'da ilk borsa,
Azanoi'de kurulmuş imiş.
Sağlıklı genç bir köle,
Üç eşeğin değerindeymiş.

Yazmak ne güzel şey,
Yazdıkça öğreniyorsun.
Üretimin dışında olan,
Yaşamın içinde olamaz.

Amasyalı coğrafyacı Strabon,
İki bin yıl önceden uyarmıştı.
“Artemis adını güvenlikten alır,
Apollon sağlık tanrısıdır.” diye.

Kar suyu kaçmış kulağına,
Uyumuş kalmış insanlığın.
Ailesi yiyicilerden oluşmuş,
Eli kanlı dangalak deyyusların.

Yeşiller barışmış Maviler’le,
Alacakaranlık kuşağında.
Yıldızlara yoldaş oldum,
Gecenin koyu karanlığında.

Beni senden soğutmak için,
Ne gerekliyse hepsini yaptın.
Belki bir hiç uğruna, toprağım,
Yine beni yarı yolda bıraktın.

Erkek egemenliğinin anlamı,
Köleci zorba toplum düzenidir.
Horozdan başka erkek bilmeyen,
Peygamber pilici olsa gerektir.

Türkler, Orta Asya’dan gelmiş.
Türk adı, Anadolu toprağından.
Toprak Ana niçin gebe kalmış,
Ksanthos’ta köleci Tura’dan?

Artık bu saatten sonra,
Acılı biberli zehirli değil,
Kırmızı gül olsa ne yazar.

Ege'nin batısı doğusundan,
Beş yüz yıl sonra girdi,
Demir Çağı uygarlığına.

Anitta'nın keskin bıçağı,
Avrupa'dan Ege'den önce,
Anadolu'da kesti gırtlığı.

Demirden bıçak yapılması,
Köleciliğın yollarını açtı,
Paylaşımçı yaşamı bitirdi.

Anadolu'nun bilgi birikimi,
Ege'de Girit'te Avrupa'da,
Köleciliğın hizmetine girdi.

Herkes gerçeğı bilmelidir.
Savaş tutsağını öldürmek,
Anadolu geleneğı değıldir.

İsa'dan beş yüz yıl önce,
Hatti Ülkesi'nde Lykia'da,
Ksanthos yazıtına yazıldı,
Türk adı, üç dilde birden.

Nasıl yaşarsan öyle düşünürsün.
Savaşa girme ölürsün öldürürsün.
Köleciliğin egemen olduğu her yerde,
Kadınların aşağılandığını görürsün.

Aslında toplum bölünmüştü ikiye,
“Köleler” ve “köle sahipleri”, diye.
Bir de “özgür yurttaşlar” üretildi,
Kölecilik düzeni çok yaşasın, diye.

Bin yıl önce doğudan gelenler,
Anadolu’yu yakmadı yıkmadı.
Kendinden önce gelmişleri yerlileri,
Kılıçtan geçirmedi doğramadı.

Yaşam denilen acımasız savaşa,
İşte böyle yürekli güzelle başlamalı.
Savaşta duygular doruğunda yaşanır,
İnsan her şeye şimdiden alışmalı.

Emperyalist siyonist saldırıya karşı,
Hiçbir şey yapmayanlar, utansın.
Benim yapacağım yeni bir şey yok,
Başladığım işi bitirmekten başka.

Şimdi yeşillerle mavilerle morlarla,
Sessizce yaşamdan çıkıp gitmenin,
Susmanın küsmenin tam zamanıdır.
Bir daha seni kırmadan incitmeden.

Türk adı, Turakssa'dan gelir.
Türkler adını, Atta'dan almıştır.
Kürt adı, dağdan doruktan gelir.
Kürtler adını, Akra'dan almıştır.

Daha doğru ayrıntılı bilgi için,
Bilge Umar'ı okuyacaksın.
İrkçı ayırıcı yalancı olmadan,
Dağarcığını dolduracaksın.

Oku ona iki satır, aç gözlerini.
Bir daha uzatsın elini elime.
Gözlerine karanlık çökmeden.
Koynunda yılanlar dolaşmadan.

Sana bana bir şans verseydin,
Seni aydınlık içinde yaşatırdım.
Gülüşün gülümseyişin çoğalırdı.
Ben de bundan payımı alırdım.

Üç güzeller defterine yazdım,
Yaşadığım gerçeği acıyı düşü.
Yağcılık yalakalık yapmadım.
Yine çayırdaki çimende kaldım.

Kırk güne kalmadan unuttum,
Kimin kime çuval geçirdiğini.
Başındaki çuvalı çıkarmayan,
Ahmetçiklerin torbaya girdiğini.

Amasya'da Tokat'ta Çorum'da,
En az beş bin yıldan bu yana,
Semahların özünde biçiminde,
Sevgisizlik saygısızlık yoktur.

Baba İlyas bayrak olurken,
Amasya Kalesi'nin burçlarında,
Mevlana süs bitkisi olmuştu,
Selçuklu'nun kanlı sofrasında.

Termessos kentinin ortasında,
Bir "Kahraman Mezarı!.." var.
Marka dolara paraya pula değil,
Uzanır güneşe bulutlara kadar.

Şehit babasıymış ağlamazmış.
Anası bir daha doğuracaktı.
Leyleğin yuvadan attığı yavru,
Neyi nasıl niçin kurtaracaktı.

Faşizm, bir İtalyan yöntemidir.
Nazi olma, Alman hastalığıdır.
Biz öyle yalan yanlış yaşamadık.
Bizdeki çürümüşlük açık yaradır.

İki satır daha okusam mı,
Ahmed Arif'ten Hasan Hüseyin'den,
Erdal Öz'den Öner Yağcı'dan,
İlker Akman'dan Mahir Çayan'dan.

İş üretmiyorum,
Düş üretemiyim bari.
Belki bir yararı olur,
Turşu salata misali.

İştah açıcı iki satır,
Gerekli olur bazen.
İştahlı olmalı insan,
Ankara keçisi gibi.

Laf salatası yapmak,
Bana göre değilmiş.
İlgisi ilintisi olmayan,
Turşuya girmezmiş.

Kaş göz yapmak için,
Zorladı zalim beni.
Yalan yanlış derken,
Uçtu gitti kuş misali.

Türkiye toprağında,
Turşu salata piyaz,
Karşılıksız aşk gibi,
Acısız bibersiz olmaz.

Ben de yazacağım,
Acılı biberli bir öykü.
Belki bir roman olur,
Belki acıklı bir türkü.

İnsanlık ölmedikçe,
Kadir Gecesi'nde,
Felluce'de vurulan,
Camiler unutulmaz.

Dinler arası diyalog,
Yanlış iş yapmaktır.
Ölüyü diriltmek için,
Canlıyı öldürmektir.

Sermayenin de dini,
Vatanı milleti vardır.
Yaşadığımız savaşlar,
Bu gerçeğe kanıttır.

Kıçına kına yakmıştır,
İşbirlikçi hain burjuva.
Vatanı milleti satmıştır,
Üç beş kuruş paraya.

Ağa tefeci bezirgân,
Patron banka market,
Bir de emperyalizm.
İşte sana gerçek çete.

Turşu salata niyetine,
Bir çuval yazı yazdım.
Aşk hikâyesi de olsa,
Gerçeklere uzandım.

Başbakan kazık attı,
Onu yaptı, bunu sattı.
Peki sen ne yaptın,
Yalakalıktan başka?

Para karşılığı aşk,
Sevgisizliğin adıdır.
İşçi köylü görmez mi,
Satılan şey vatandır.

Ahmet Mehmet adı,
Ana'dan Ama'dan gelir.
Üç beş bin yıl önce,
Ama derdik Ana'ya.

İşçi köylü kardeşlerin,
Karnı açtır, gözü toktur.
Ağa patron takımının,
Karnı toktur, gözü açtır.

Turizmciler olan insan,
Konuksever değildir.
Kuyruk sallamak için,
Köpek olmak gerekir.

Nazi artığı olan biri,
Din adamı olabilir mi?
Alışık değilse insan,
Kanlı kirli eli öper mi?

Bende merak ettim,
Nikriz adının anlamını.
Açtım baktım sözlüğe,
Müzikte makammış.

Tereciye tere satmış,
Bizim salakların şahı.
Demek böyle oluyor,
Köpeklerin padişahı.

Karadenizli olursa kız,
Adı bile özenle seçilir.
Bahtı güzel olsun diye,
Kızlar sevdiğine verilir.

Karadeniz dağlarında,
Yedi renk çiçek açar.
Hain hırsız dangalak olan,
Düşmana yalakalık yapar.

Vurguncular soyguncular,
Hainler hırsızlar birlikte,
Türkiye halkına karşı,
Kanlı kirli savaş yapıyor.

Nazi artığı Ratzinger,
Papa Benediktus oldu.
Şişli Belediye Başkanı,
Dört güvercin uçurdu.

Dikkat edilsin, bu bir hikâyedir,
Bire bir gerçek olması gerekmez.
Yaşamdan acı kesitler yazdım.
Süslemeler yalandan sayılmaz.

Yazdığım çizdiğim söylediğim,
Yalan yanlış önce beni bağlar.
Boyundan büyük yanlış yapan,
Kaldırdığı taşın altında kalır.

Okursam, başım belaya girer.
Okumazsam, karanlık beni ezer.
Ne olursa olsun öğrenmeliyim.
Dostu düşmanı ayırt etmeliyim.

İnsan yattığı kalktığı yeri bilmeli.
Köleyi köleciden ayırt etmeli.
Ağayı tefeciyi bezirgânı değil,
İşçiyi köylüyü emekçiyi sevmeli.

Dağda düzde siyaset yaparken,
İşçiden yana olduğu yalanı bitti.
Adını değiştirdi, bayrağını yırttı.
Kurtlar sofrasında sıraya girdi.

Yılanın yavrusu büyür yılan olur.
İnsanın yavrusu büyür insan olur.
Yolunu şaşırarak marifet sayılmaz.
Üzüm üzüme baka baka bal olur.

Ölüm acısı unutulur da,
Aşk acısı unutulmaz mı?
İnsan aşık olduktan sonra,
Hesap kitap sorulmaz mı?

Pontos Soykırımını yalanı,
Beni okumaya yazmaya,
Öğrenmeye düşünmeye,
Değerlendirmeye zorladı.

Osmanlı'nın son yıllarında,
Karadeniz'de ortaya çıkan,
Hainler hırsızlar haydutlar,
Emperyalizmin uşağı oldu.

Ayrımcı ayrılıkçı çeteler,
Saldırdı yoksul köylüye.
Merhametsizlik yarışında,
Fark attı emperyalizme.

Çeteciliğin kuralları vardı,
Ama onlarda beyin yoktu.
Yunan denize dökülmeden,
Çeteciler duman olmuştu.

İnsanın amacı aydınlık ise,
Yaptığı iş karanlık olamaz.
Karı kız ot çöp aşkı bile olsa,
İnsan sevdiğine yalan atmaz.

Bu satırların acemi yazarı,
Çete adının anlamını bilir.
Beş bin yıl önceden bu yana,
Çeteciliğin kuralları vardır.

Sarıkamış'tan üç ay sonra,
Amasya Tokat yöresinde,
Köy basan, zengin soyan,
Yeni bir çete çıktı ortaya.

Çetenin iki kurucusu vardı,
Aynacı Memet ve Kara Hacı.
Nasıl şaşkın bir çete olduğu,
Nutuk'ta açıkça yazılmıştır.

Aynacıoğulları yanlış yaptı.
Üç yüz kişilik çete yenildi.
Yenilgiden sonra çeteyi,
Kara Hacı yeniden örgütledi.

On beşten yirmi beşe kadar,
Şehir kasaba köy konak bastı.
Atatürk'e teslim olduktan sonra,
Aynı yörede yirmi yıl yaşadı.

Duyduk duymadık demeyin,
Filizlenmiş patates yemeyin.
Kadeş Savaşı'nı öğrenmeden,
Hiçbir savaşın içine girmeyin.

Anasının babasının ne yaptığı,
Oğlundan kızından sorulmazmış.
Ama biz anamızın babamızın,
Her şeyimizin hesabını veririz.

Anamızın ak sütü ile beslendik.
Babamızdan alın terini öğrendik.
Kardeşimizle her şeyi paylaştık.
Merhametli olana gönül verdik.

İngiliz Fransız Rus kışkırtması,
Ermeni Rum saldırganlığı üretti.
Dışarıdan gelen desteğin gücü,
Yalanı yanlışı başarılı yapamadı.

Sarıkamış yenilgisi günlerinde,
Ermeni köylerinden birine düştü,
Sarıkamış artığı iki askerin yolu.
Köyün erkekleri baskına gitmişti.

Ermeni yaşlı kadın iki askeri,
Çağırdı içeri, yavaş yavaş ısıttı,
Çorba pişirdi, azcık azcık içirdi.
Şafaktan önce, misafirlik bitti.

İşte bu iki asker bir çete kurdu,
Padişahçı gerici baskınlar yaptı.
Aynacıoğulları adı ün kazandı,
Amasya Tokat Yozgat yöresinde.

Kemal Atatürk anlatıyor Nutuk'ta,
Aynacıoğulları'nın yaptığı marifeti.
Yenilgiden sonra durum değişti,
Kara Hacı çeteyi yeniden örgütledi.

Ermeniler Rumlar Türkler Kürtler,
Komşu köylere baskınlar yaptılar.
Her baskın yeni baskına yol açtı.
Zengin fakir insancıklar öldürüldü.

Zile'nin batısında bir Ermeni köyü,
Türk çeteciler tarafından basıldı.
Bir kadın baskıncılardan kaçarken,
Kucağında ne varsa, bük içine attı.

Atlılar yetiştiler, kadını öldürdüler.
Gülüşerek yılışarak geri döndüler.
Kara Hacı yukarıdan aşağıya indi.
Bük içine atılmış bebeği aldı sevdi.

Kara Hacı'nın karısı Ayşe bu bebeği,
Kendi oğlu Nizam'la birlikte emzirdi.
Çocuğun adını Mustafa koydular.
Günü gelince gerçeği söylediler.

Aynacı Memet ve Kara Hacı bile,
Ermeni Soykırımını yapmış olamaz.
Türk Kürt Ermeni ayırımı yapanlar,
Anadolu toprağında çiçek açamaz.

Sosyal-demokrasi'yi öğrenmek için,
Okudum Lenin'den Nisan Tezleri'ni.
Hatti Hurri Luvî dünyasında gezerken,
Unuttum üçüncü güzelin gözlerini.

Tuna, yalnızca ırmağın adı değildir,
O ırmağın beslendiği toprağın adıdır.
Tuna adı, Tu-ülkesi anlamındadır,
Baba tanrı Atta'nın egemenlik alanıdır.

Trak'ın T'si ile Grek'in G'si arasında,
Anlam bakımından bir ilişki vardır.
Grek adı içinde nitelik belirleyici olan,
Toprak Ana'nın Ge diye bilinen adıdır.

İşte bu Ge adı, Ya biçiminden sonra,
Anadolu'da Yavana'dan Yunan oldu.
Grek ve Yunan adı, aynı şeyi anlatır.
Anlam bakımından hiçbir fark yoktur.

Ellada'nın Da'sı Luvîli Toprak Ana'dır.
Ela sözcüğü ise, geçit anlamındadır.
Yöreyi belirtir, soyu boyu belirtmez.
Geçmişî olmayanın geleceği olmaz.

Toprak Ana'nın erkeği Atta'ya dar geldi,
Şehirler dağlar denizler ovalar çöller.
Açıldı gökyüzüne, en büyük tanrı oldu.
Zeus zalimlik zorbalık zamparalık yaptı.

Makedonya Kralı İskender,
İsa'dan önce üç yüz otuz üçte,
Termessos önlerine geldiğinde,
Büyük bir direnişle karşılaştı.

Aynı tehlikeyi gördüğü için,
Kızılırmak yayı içine girmedi.
Amasya'da İranlı vali Mitra,
Pontos Krallığı devletini kurdu.

Altıncı Mitra kral olduğunda,
On bir yaşında ufacık çocuktuk.
Ama hayalleri düşleri büyüktü.
Büyük bir imparatorluk kurdu.

Karadeniz kıyıları ve Kırım,
Grek kölecilerden kurtarıldı.
İsa'dan önce seksen sekizde,
Romalı köleciler savaşa katıldı.

Pontos Krallığı'nın orduları,
Roma egemenliğini kıra kıra,
Sinop'tan İzmir'e uzandılar.
Bergama'yı başkent yaptılar.

Romalı kölecilere karşı yiğitçe,
Ölüm kalım savaşına girdiler.
İsa'dan kırk yedi yıl önce Zile'de,
Romalı köleci Sezar'a yenildiler.

Artık hiç umurumda değil,
Beni sevenler sevmeyenler.
Yurduna yurttaşına karşı,
Yabancı oyuncağı olanlar.

Her şey birbirine bağlıdır.
Her şey durum değiştirir.
Gün olur, devran döner,
Patron işçiye hesap verir.

Neyin varsa paylaşacaksın,
Eşinle yoldaşınla dostunla.
Denizde havada karada,
İyi geçineceksin komşunla.

Bardağı taşıran son damla,
Övünse azdır güne yarına.
Sen su damlası değilsin,
Övünme başındaki uvalla.

Yugoslavya parçalanırken,
Sen de askerlik yapıyordun.
Irak'ta insanlık can çekişirken,
Bir tekme de sen atıyordun.

Düşmanın gözüne girmek için,
Babasını kesenlerden olursan,
şahlık padişahlık beklerken,
Her şeyi yitirdiğini görürsün.

Öğretmenim emekçiyim.
Kimseye muhtaç değilim.
Sağlığım keyfim yerinde.
Yine de acılar içindeyim.

Yüksek Seçim Kurulu,
Seçimlerde hile yapıyor.
Üretimin içinde olmayan,
Yaşamın dışında kalıyor.

Paradan para kazananlar,
Yıkıcı bölücü gerici olmuş.
Yurduna yurttaşına karşı,
İspinoz kuşları öne çıkmış.

Truva'dan gelmiş ihanet,
İnsanı insanlığı sevmez.
Eczacıbaşı Koç Sabancı,
Aç kalmış bebeği görmez.

Akıl hastası olduğu için,
Yalan üstüne yalan atıyor.
Kediyi köpeği öne süren,
Bizi savaşa davet ediyor.

O savaşı kabul edeceğiz.
Emperyalizmi siyonizmi,
Kediyi köpeği akrebi yılanı,
Aynı mezara gömeceğiz.

İstanbul Fener'de,
Bir yılan yuvası var.
Yobazlık yarışında,
Bizimkilere fark atar.

Kur'an geçerliyse,
Tevrat geçersizdir.
Münafık müslüman,
Örnek kişi değildir.

Yanlıştta diretme,
Erdem sayılmaz.
Çocukların dışında,
İnsan günahsız olmaz.

Arafat'ın generalleri,
Birer masum çocuktur.
Yahudi çocuklardan,
Kıl kadar farkı yoktu.

Asker olmak isteyen,
Çocuğa kurşun atmaz.
Esir aldığı düşmanın,
Kemiklerini kırmaz.

İsacı Musacı sapıklar,
Filistin'de Lübnan'da,
Afganistan'da Irak'ta,
İnsanlığı öldürüyorlar.

Beş bin yıl önce Anadolu'da,
Çömlek çarkı dönmeye başladı.
Çark döndükçe düzen değişti.
Savaş tutsakları köle yapıldı.

Dört bin yıl önceki göç dalgası,
Avrupa'dan Anadolu'ya değildi.
Anadolu'dan Avrupa'ya doğru,
Savaş meydanlarından kaçıştı.

Tuna boylarından balkanlardan,
Ermeniler ve Kürtler Anadolu'ya,
Grekler kestirme yoldan aşağıya,
Büyük bir göç dalgası ile gelmedi.

Heredot'un yaşadığı çağda bile,
Avrupa'nın ortasında kuzeyinde,
Tuna boylarında balkanlarda,
Hava çok soğuktu, yerleşim yoktu.

On beş bin yıl önce Anadolu'da,
Arpa ekilirken, buğday biçilirken,
İnsan insanı sevmeyi öğrenirken,
Avrupa buzul çağını yaşıyordu.

Trakya'dan Ararat'a Anadolu,
Köleciliğe karşı savaş alanı oldu.
Her yenilgiden bir ders çıkarttık,
Ana'dan Atta'dan Allah'a ulaştık.

Dört bin yıl önce Anadolu'dan,
Avrupa'ya kaçan köleci sürüler,
Cinsi cibiliyeti dili bozuk barbar,
Zalim zorba vahşi kıyıcı oldular.

Avrupa içlerinde bin yıl dolaştılar.
Ormanda mağarada yaşadılar.
Avcı toplayıcı bedavacı oldular.
Geldikleri yeri yöreyi unuttular.

Sonra, vahşi sürüler halinde,
Akdeniz kıyılarına saldırdılar.
Yağmacılık kıyıcılık yaparken,
İnsandan insanlıktan uzaktılar.

Truva Savaşı yenilgisinden sonra,
Güneşin gittiği yere giden Etrüskler,
İtalya'da on iki kent birden kurdular.
Atta'nın adını her yere yazdılar.

Kuzeyden gelen saldırganları,
Roma denilen yerde durdurdular.
Ve onları evcilleştirmek için,
Latince diye bir dil uydurdular.

Anadolu çanak çömlek üretirken,
İnsanı insanlığı güncelleştirirken,
Köleci ayrışmayı çatışmayı yarattı.
Kabileci kavrayışı çöplüğe attı.

Herkes kendi pisliğini boşalttı,
Filistin halkı ne yaparsa yapsın.
Şaron ortada ölü gibi yatarken,
Siyonist saldırganlık duvara çarptı.

Ermeni Yunan Türk Kürt ayrılığı,
Acısız ayırimsız kansız olamazdı.
İki damarımızı kestiler kopardılar.
Ermeni'yi Yunan'ı bizden ayırdılar.

Geriye çekilme ile kaçış arasında,
Nitelik belirleyici bir fark vardır.
Çekilirken direnişeye devam edersen,
Kaçarken sırtını düşmana dönersin.

Yurduna yurttaşına küfür edersen,
Kırk dile çevrilen yazar olursun.
Yaşar Kemal'den Aziz Nesin'den,
Nazım Hikmet'ten üstün sayılırsın.

Entel dantel kardeşler etnik diyor,
Soy boy kavim kabile ırk demiyor.
Oltaya takılı yemden beslenirken,
Özgürlük kardeşlik eşitlik öneriyor.

Benim için de ağlayan kızlar vardı,
Yani şöyle hafiften iç çeke çeke.
Nikriz can da beni ağlattı aynen öyle,
Ağlatanın canı cehennem dibine.

Kediye köpeğe yakıştır,
Aslan kaplan olma rüyası.
Kapitalizmin suç ortağıdır,
Sosyal-demokrat mangası.

Rüyalar gerçek olursa,
Çakma demokratlar çoğalır.
Demokrat olmanın ölçüsü,
Kendi soluna açık olmaktır.

Bizim çakma demokratlar,
Fena yerden yakalandılar.
Avrupa emperyalizmine,
Para pul karşılığı satıldılar.

Vatanseverlikten hainliğe,
Geçmek az biraz zor olmalı.
Belki o yüzden dağıttılar,
Her şeyi satılığa çıkarttılar.

Sömürü soygun yok dersen,
İrkçılık ayrımcılık yaparsan,
Saldırganlığa karşı değilsen,
İnsanlığa karşısın demektir.

Yıkıcı bölücü gerici olmak,
Dışarıdan bize dayatmadır.
Yapıcı yaratıcı devrimci olan,
Her dayatmayı kıracaktır.

Ana baba ata kuma kama,
Hangi topraktan geliyorsa,
Biz de işte oradan geldik.
Anadolu ana yurdumuzdur.

Çağdışı edebiyatçı sanatçı,
Köleci zalim zorba kardeştir.
Yalan üstüne yalan atarlar,
Doğru olanı suçlu yaparlar.

Çağdaş köleciler eskilerden,
Bin kat daha merhametsizdir.
Vurguncu soyguncu rantiyeci,
Aç gözlü köpek karakterlidir.

Aynı iplikten dokunmuşlar.
Aynı hamurdan yoğrulmuşlar.
Hainlik hırsızlık yapmak için,
Güçlü olana kuyruk sallamışlar.

Bahçede üretim yaparken,
Alinterimizin düştüğü yerde,
Anadolu toprağında yeşerdik.
Türkçe konuşmayı öğrendik.

Köklerimizden koparmak için,
Bizi dalsız budaksız bıraktılar.
Yeşerttiğimiz her filizin üstüne,
Baltayla bıçakla ölümle geldiler.

On beş bin yıl önce,
Anadolu toprağında,
Üç beş ağaç altında,
Yerleşik insan olduk.

On bin yıl boyunca,
Üretebildiğimiz kadar,
Arpa buğday ürettik.
İnsan olmayı öğrendik.

On bin yıl boyunca,
Ürettiğimiz her şeyi,
Kim üretti demeden,
Kardeşçe tükettik.

Ve beş bin yıl önce,
Anadolu toprağında,
Çanak çömlek yaparken,
Çömlekçi çarkı yaptık.

Avcı toplayıcı olanlar,
Üretimin dışında kaldı.
Erkek kafayı çalıştırdı,
Kölecilik çağını başlattı.

Köleciliğe karşı direniş,
İşte o günden bu yana,
Yaşamın her alanında,
Evrimle devrimle geliyor.

Kadın, buğday üretiyordu,
Çanak çömlek yapıyordu.
Avcı toplayıcı savaşçı erkek,
Kadına yan yan bakıyordu.

Kadının doğurganlığı ile,
Erkeğin zalim zorba oluşu,
Çömlekçi çarkı dönerken,
Yeni bir anlam kazandı.

Avcı toplayıcı akılcı erkek,
Din adamı olmayı başardı.
Kadını kandırmak için,
Atta olduğunu açıkladı.

Beş bin yıl önce Anadolu,
İlk köleciler ortaya çıktı.
Savaş tutsakları çalıştırıldı,
Krallar kralcıklar çoğaldı.

Toprak Ana'ya inanmış,
Üretime katılmış insanlar,
Beş bin yıl önce Anadolu'da,
Köleciliğe karşı direniş başlattı.

Köleciler, dört bin yıl önce,
Anadolu'da insan bıçakladı.
Köleciliğe karşıt olanlar,
Kurtuluş için ateşe sarıldı.

On beş bin yıl önce,
Anadolu'da bir yerde,
İlk buğday tanesi,
Kursağıma düşerken,
Aklım başıma geldi.
“Ma, ma!..” dedim.
Kadın bana baktı,
Uzattı elini elime.
“Na, na!..” dedi.
Şaşırdım kaldım.
Gösterdi toprağı,
Bir daha “Na!..” dedi.
Ve toprağı ektim,
Sevdiğim her şeyi.
İnsanlık bahçesinde,
İnsanı doyursun diye,
Toprağı kadına,
“Ma, ma!..” dedim.

İşte o günden sonra,
Açlık tokluk denince,
Toprak gelir aklıma.
Ve toprağı ektiğim,
Arkadaşlarımla ışığı,
Düşer bağıma.
Çatal yürekli yiğitler,
Kan kırmızı karanfiller,
İki damla gözyaşı oldu,
Düştü karıştı toprağı.

Benim “Ma!..” dediğim,
Üretilmiş buğday için,
“Na, na!..” diye ad koyan,
Gül yüzlü incecik kadın,
Belki bin yıl sonra,
Nohut mercimek üretti.
Ve bana da “Ye!..” dedi.
“Ma, ma!..”yı biliyorduk.
Toprağa “Na!..” diyorduk.
“Ye!..” demeyi de öğrendik.
İşte bu üç sözcüğü bile,
Yan yana getirmek için,
Üç bin yıl geçirdik.
Sıra geldi su sesine.
Patır patır akışından,
“Pa!..” sesini ürettik.
Dördüncü bin yılda,
Dört sözcük de yetmedi.
Kadını sulamış erkeğe,
“Pa-pa, ta-ta!..” dedik.

“Na!..” dediğimiz kadın,
Yaşlandı hastalandı.
Oğulları kızları birgün,
Amasya’dan elma getirdi,
“Na-na, ma-ma, ye!..” dedi.
Büyük anne gülümsedi.
İşte o gün insanoğlu,
Konuşmayı öğrendi.

On beş bin yıllık bilgeliğin,
Can ciğer ayrılmaz üç dalı,
İhsani Mahsuni Nesimi'dir.
Üçünü de çıra gibi yaktık.

Köleciliğe karşı direnişin,
Can ciğer ayrılmaz üç ışığı,
Deniz Yusuf Hüseyin'dir.
Üçünü de bayrak gibi astık.

Köleciliğe karşı direnişin,
Can ciğer ayrılmaz üç sesi,
Sipsi cura kemençedir.
Üçünü de dağlardan aldık.

Aşk budur böyledir deme,
Akıllı ol, takıl telli turnaya.
Ben de azcık uçtum galiba.
Keçi gibi uzandım dallara.

Şimdi dağlarda olsaydım.
Kaçmış keçileri bulsaydım.
Kınalı keklik gibi ötseydim.
Kavuşsaydım allı turnaya.

Kızıldere'den kırk yıl sonra,
Belge bilgi kanıt çıktı açığa.
Devrimci Türkler Kürtler,
Düştü karıştı aynı toprağa.

Köleciliğe karşı savaşıyorsan,
Gece gündüz tetikte olacaksın.
Eşe dosta kelepçe takılırken,
Sen de bileğini yoklayacaksın.

Sen kelleyi koltuğa almazsan,
Başkasından istemeyeceksin.
Merhametli delikanlı olmayı,
Düşmandan beklemeyeceksin.

İnsana doğaya yanlış yapılırsa,
Düşmana karşı direneceksin.
İlk kurşunu düşmanın beynine,
Doğru hedefe göndereceksin.

Önce hedefi belirleyeceksin.
Dostu düşmanı ayırt edeceksin.
Yapabileceğin hiçbir şey yoksa,
Gürültü patırtı etmeyeceksin.

Dışarıdan aldığı desteğin gücü,
Hiç kimseyi vatansever yapmaz.
Kendi yurduna yurttaşına karşı,
Yabancıdan yana olmayacaksın.

Ben de öğrendim acı gerçeği,
İnsan insana güvenir gidermiş.
Güvenin olmadığı yerde insan,
Sinekten daha değerli değilmiş.

İsa'dan iki bin yıl önce,
Kaçtı gitti Avrupa içlerine.
Miras bıraktı Osmanlı'ya,
Tuna boylarını tanrı Atta.

İsa'dan dört yüz yıl önce,
Ksanthos yazıtına yazıldı.
Turakssa adının içinde,
Türkler'e adını verdi Atta.

Toprak Ana'nın yeri yurdu,
Anadolu bize vatan oldu.
Toprak Ana'nın erkeği Atta,
Tuna boylarını mekân tuttu.

İşçiye gösterilmeyen özen,
Köylüye niçin gösterilsin?
Gerici kuyruğuna girenler,
İmamın kayığına da binsin.

Mahkeme kararıyla sabittir,
Memleketin kralı olan kuşlar.
Yalana yanlışa gün doğdu,
Parlayan yıldız oldu puştlar.

İnsan fanidir, kelâm baki.
Böyle demiş, şebeklerin şefi.
Hainler hırsızlar gammazlar,
Devrimci örgütün içine girdi.

Amaç doğru belirlenmişse,
Sazın sözün değeri vardır.
Emperyalizmin öncülüğünde,
Devrimcilik yapanlar aptaldır.

Aşık İhsani'yi dinlemeden,
Atatürk'ün açtığı yola girmeden,
Devrimci edebiyattan sanattan,
Söz edenlerin aklına şaşarım.

“12 Mart”ta ve “12 Eylül”de,
Yalnızca devrimciler değil,
Devrimci edebiyat sanat da,
Ezildi bozuldu öldürüldü.

Meydan cici çocuklara kaldı.
Keller körler birbirini ağırladı.
Uçkur peşkir havaları yapıldı.
Ağlama sızlama öne çıkarıldı.

Nesimi'yi Sivas'ta yaktılar.
Mahsuni'ye ambargo koydular.
İhsani'yi karanlığa gömdüler.
Üçüne de dünyayı dar ettiler.

Fare, alemin kralı olsa ne yazar,
Yaptığı iş hırsızlıktan ibarettir.
Kedi denilen canavarı görünce,
Farecik can derdine düşecektir.

Avrupa Birliği'ne mi kalmış,
Türkiye'deki Çingene çocuğu.
Hiçbir yabancıyı ilgilendirmez,
Cem evlerinin elektriği suyu.

Altı yüz yıllık Koca Çınar,
Dostu düşmanı ayırmadığı için,
Kendi köklerini unuttuğu için,
Yıkıldı gitti tarihin çöplüğüne.

Gazi Mustafa Kemal Paşa,
Dünyayı doğru kavradığı için,
Olayların özünü gördüğu için,
Türk Devrimi başarıya ulaştı.

Kemal Atatürk hiçbir zaman,
Hak hukuk yolundan ayrılmadı.
Özgürlük ve bağımsızlık için,
Düşmanla işbirliği önermedi.

Saldırganı denize dökerken bile,
Düşmanlık duyguları üretmedi.
Emperyalizminin yaptığı yanlışı,
Başkasının üzerine yükledi.

Yola devam etmek istiyorsan,
Nerede olduğunu bileceksin.
Hainlerin hırsızların çakalların,
Malı götürdüğünü göreceksin.

“Özgürlük ve bağımsızlık,
Benim karakterimdir!..” dedi.
“Ya istiklal, ya ölüm!..” dedi.
İşbirlikçi olmayı önermedi.

Kürtler yanlış iş yaparken,
Hrant Dink yol gösterdi.
“Biz oyuna geldik, yenildik.
Siz yanlış yapmayın!..” dedi.

Ne güzel bir çete olmuşlar.
Sağdan soldan saldırıyorlar.
Vatanı milleti askeri satarken,
Din mezhep savaşı yapıyorlar.

Emperyalizmin siyonizmin,
Kedisi köpeği uşağı değilsen,
İnsana doğaya edebiyata sanata,
Yaptığın yanlışını göreceksin.

Generaller sert konuşuyor.
Esiyor savuruyor korkutuyor.
Kenan Evren de öyle yapardı.
Yalana yanlışına göz kırparı.

Hainler hırsızlar gammazlar,
Ahmaklar alçaklar birleşti.
Turşuya giren hıyarlar bile,
Değişti dönüştü güzelleşti.

Asya'dan oradan buradan gelmedik.
Dışarıdan gelenlere kardeşlik verdik.
Hattiler Hurriler Luviler hep birlikte,
Köleciliğe karşı savaşırken Türkleştik.

Hurri damarımız sesli harf bilmezdi.
Okumayan yazmayan öğrenemezdi.
Sokuşturulmuş sesler çıkarıldığında,
Urartu'nun Ararat'tan farkı kalmazdı.

Saddam'ın da tankı topu uçağı vardı.
Helikopteri gemisi cephanesi vardı.
Radyosu televizyonu telefonu vardı.
Günü geldiğinde hiçbiri işe yaramadı.

Kullanacağın uçağı gemiyi topu tankı,
Telsizi telefonu iğneyi ipliği ve zamkı,
Kendin yaparsan her zaman kullanırsın.
Üretim olmazsa tüketim yapamazsın.

Teknoloji silah külah yalan yetmedi.
Siyonist saldırganlık Lübnan'da ezildi.
"Üç beş günde deleriz geçeriz!.." derken,
Otuz dört günde Hizbullah'a yenildi.

Siyonist manyakların yapamadığını,
Birleşmiş Milletler ordusu yapacakmış.
Başına çuval geçirilmiş mehmetçik,
Lübnan'da gerekirse savaşacakmış!

Yirminci yüzyılın başında eridi,
Burjuva sınıfının yüce değerleri.
Kapitalizm emperyalizme dönüştü,
“Özgürlük eşitlik kardeşlik!..” bitti.

Avrupa Birliği'ne girecekmışiz,
Şanımızla şerefimizle onurumuzla.
Şanı şerefi olan niçin girecekmiş,
Avrupa Birliği denilen topluluğa.

Kenan Evren ve Turgut Özal,
Vatanı milleti kurtarmadan önce,
O güne kadar yapılmış borçlar,
Yirmi milyar dolar civarında imiş.

Vatan millet kurtarıldıktan sonra,
Yirmi yılda borç yirmiye katlanmış.
İşte bu zenginliği sürdürmek için,
Sekiz yüz milyarcık faiz ödenmiş.

Deniz'i astıktan, İbo'yu kestikten,
İlker'i Ertan'ı Mahir'i öldürdükten,
Binlerce ocağı söndürdükten sonra,
Memleketi ne güzel idare etmişler!

Asker ağzını açtı konuştu, dediler.
Ordu komutanı çete kurdu, dediler.
Mangalda kül bırakmayan yiğitler,
12 Eylül'de fare deliğine girmiştiler.

İran'daki baĝnaz yobaz molla bile,
Emperyalist siyonist manyaklardan,
En az bin defa daha merhametlidir,
Demokrattır katılımcıdır çağdaştır.

Türk adının anlamını açıklamak için,
Kurt masalı anlatırsan severler seni.
Trakya Tuna Urartu adı ortada iken,
Gerçeği görmezsen överler gözlerini.

Toprak Ana'cığımızın erkeği Atta'dır.
Attila, Atta'nın oğlu anlamındadır.
Anadolu tanrısı Atta'nın yeri yurdu,
Türkiye adınının kaynağı Trakya'dır.

Trakya, Atta'nın yeri yurdu demektir.
Doğru yazılışı, Tu-ra-ka biçimindedir.
Atta'nın Otu biçiminde söylenişinden,
Tu sesindeki incelişten Türk adı gelir.

Tu-ra-ka'daki a seslerinin düşmesi,
Turk biçiminde söylenişe yol açtı.
Tuna ve Urartu adındaki Tu sesi,
Atta'nın adındaki değişikliğe kanıtı.

Kimsenin soyu boyu bizi ilgilendirmez.
Bizi ilgilendiren, insanın insanlığıdır.
İşte o yüzden biz soykırım yapmadık.
Yahudi Hristiyan Müslüman ayırmadık.

Soykırım yapmak için yola çıktık,
Bir milyon az, dört milyon olsun.
Daha başka soykırımlar da yaptık,
İsa'ya dört çivi çaktık, deseydi.

Kemal Atatürk ayyaş zampara,
Hazreti Muhammed zalim zorba,
Nasreddin Hoca sübyancı sapık,
Yunus Emre tefeciydi, deseydi.

Türkler Anadolu'ya gelir gelmez,
Yerleşik halkı pırasa gibi doğradı.
Fatih Sultan Mehmet İstanbul'da,
Yüz bin hristiyan kesti, deseydi.

Barbaros Hayrettin ve kardeşleri,
Akdeniz kıyılarında soykırım yaptı.
Hun İmparatoru Attila korkaktı,
Vatikan'ın merhametine sığındı.

Türkiye, Türkler'e göre değilmiş.
Nereden geldiysek oraya gidelim.
Burayı da kim isterse ona verelim.
Ama önce özür dileyelim, deseydi.

Akıl küpleri çetesine girseydi,
Saddam'a Stalin'e küfür etseydi,
İsa'ya Musa'ya övgüler dizseydi,
Neyi eksilirdi, bu satırları yazanın.

Baltanın küçüğüne nacak denir.
Önemli olan silah değil, dedeftir.
Kölenin kölecinin konuştuğu dil,
Sınır sınıf ayırımından önce gelir.

Dört bin yıl önce Anadolu'da,
Kralcıklar meclisi Pankus vardı.
Kralların kralcıkların gerçek gücü,
Pankus kararında ortaya çıkardı.

Gücünü yitirmiş kralların yerine,
Yeni krallar kralcıklar atanırdı.
Krallık babadan oğula kalmazdı.
Pankus kararına herkes uyardı.

Tavananna denilen kraliçe,
Eşbaşkanlık görevi yapıyordu.
Kralın yetkilerini paylaştığı için,
Kadın erkek ayırımı olmuyordu.

Türk Ordusu, NATO'ya girmekle,
Silahlı Kuvvetler düzeyine düştü.
Her türlü gericilik coştukça coştı.
Finans-kapital başımızın tacı oldu.

Ertan Saruhan gerçek devrimciydi.
Ahbap çavuş ilişkisi içine girmezdi.
Akılsızlık fikirsizlik derya deniz olsa,
Ertan o denize düşse ıslanmazdı.

Kızıldere'den sonra değiştiler.
“On'lar yoldaşımızdı!..” dediler.
Örgütten atıldıklarını gizlediler.
Eski yoldaşların sırtına bindiler.

Ermeni Rum Süryani derken,
Kürt Soykımı yaptığımızı da,
Yalan yanlış iftira demeden,
Dosta düşmana rapor ettiler.

Emperyalizmin siyonizmin,
Saldırğanlığı boşuna değildir.
Hazreti Muhammed'in ışığı,
Köleciliğe karşı direniştedir.

Yeni bir soykırım yapmak için,
Bizi suçlu göstermek istiyorlar.
Hazreti Muhammed'in kılıcı ile,
Müslüman olanı doğrayacaklar.

İçerde dışarda şehirde dağda,
Beş bin silahlı savaşçı varmış.
İnsancıl çözüm üretmek için,
Amerika'dan izin almak şartmış.

Yıkıcı bölücü gerici olmayan,
Hiç kimseden izin icazet almaz.
Başındaki çuvalı çıkartmayan,
Doğru dürüst insan sayılmaz.

On beş bin yıl önce ilk kez Anadolu'da,
İnsanoğlu toprağa buğday tohumu ekti.
Anadolu toprağında buğdayla birlikte,
Toprak Ana'ya inanmış insanlık yeşerdi.

Çömlekçi çarkının dönmeye başlaması,
Toplumsal ayrışma çatışma yarattı.
Köleci erkek, baba tanrı Atta'yı dayattı.
Atta saldırdıkça, Toprak Ana direndi.

Hatti Ülkesi'nde köleciliğe karşı olanlar,
Toprak Ana'nın erkeği Atta'yı sevmedi.
Sevilmediğin istenmediğin bir yerde,
Baba Tanrı da olsan, asla duramazsın.

İşte o yüzden aldı başını gitti uzaklara,
Anadolu tanrısı Toprak Ana'nın erkeği.
Adra denizinden Tuna ırmağı boylarına,
Köleciliğin bayrağını dalgalandırdı.

Hatti Hurri Luvi halkının bir bölümü,
Köleci tanrı Atta'nın kuyruğuna takıldı.
Trakya'dan Ararat'tan Hattuş'a kadar,
Atta'nın oğulları egemenlik için savaştı.

Anadolu'da köleciliğe karşı direnişin,
Beş bin yıllık tarihini az çok bilmezsen,
Olayları bu açıdan değerlendirmezsen,
Yaşadığın güncel gerçeği göremezsın.

Apocu'lar daha üç beş militan iken,
Türkler Kürtler devrimciler ayrıştı.
Kış kışlığını, puşt puştluğunu yaptı.
Yalancı pehlivanlar savaştan kaçtı.

Her türlü gericilik kabardı coştı,
Finans-kapital başımızın tacı oldu.
Hak hukuk adalet din iman diyenler,
Amerikalı abilerin kucağına oturdu.

Evrinciler devrimciler erdemciler,
Yalanı yanlış gerçeği karıştırdılar.
Hainleri hırsızları desteklemek için,
Edebiyat sanat siyaset yaptılar.

Dünyayı ve olayları açıklamak için,
Hatti Ülkesi halkı bin tanrı yarattı.
İyiliğin doğruluğun güzelliğin tanrıları,
Köleciler düzen yanlısı tanrılarla savaştı.

Kölecilikten önce Toprak Ana tanrıydı.
Çömlekçi çarkı icat edildikten sonra,
Kadın cin şeytan sapık aşağılık sayıldı,
Erkekler kral şah padişah yapıldı.

Anadolu'ya dışarıdan gelenlerin de,
Herhalde heybesi çıkışı boş değildi.
Anadolu'nun bilgi birikimine katıldı,
Dışardan gelmişlerin bilgi birikimi.

Kölecilik çağı başlayınca,
Karanlık gecenin aydınlığı,
Ay tanrı güzel kız Salana,
Aydede biçimine dönüştü.

Anadolu insanı ay ışığına,
Toprağın doğurganlığına,
Aya güneşe toprağa inanır.
Karanlığı bencilliği sevmez.

Kızıldere'den üç ay önce,
Ertan'la Fatsa'da buluştuk.
Mevcut yapıyı korumak için,
Geri çekilmeyi konuştuk.

Denizler'i kurtarmak için,
Eylem yapma olanağı vardı.
Ama yapılacak hiçbir eylem,
Denizler'i kurtaramazdı.

Oligarşinin beyni gözdesi,
Bel kemiği üç kişiyi kaçırırsak,
Değişim yapmayı önersek,
Oligarşi kafadan kilitlenirdi.

Ertan dik durmayı severdi.
Az gülerdi, çok gülümserdi.
Geri çekilme kararı varken,
Hiçbir saldırı işine girmezdi.

Kapitalist olmayı belirleyen ölçü,
Üretim araçlarının mülkiyeti değil,
Ücret karşılığı işgücü alınmasıdır.
Artı-değer sömürsü yapılmasıdır.

Üretim araçlarının sahibi olmak,
İnsanı kapitalist yapmaya yetmez.
Ücret karşılığı işgücü satın almayan,
Ne olursa olsun, kapitalist olmaz.

Ücret karşılığı satılan işgücü emektir.
Emek sömürsü yapan kapitalist olur.
Kapitalist olmayı belirleyen temel ölçü,
Ücret karşılığı emek satın alınmasıdır.

Üretim araçları ve satın alınmış emek,
İkisi birleşir bütünleşirse kapital olur.
Kapitalist, işte bu ikiliye sahip olandır.
Emeğin yarattığı değerden pay alandır.

Yirminci yüzyıl öncesi liberal dönem,
Üretim sonucu elde edilen artı-değer,
Doğrudan ve dolaylı yoldan yeniden,
Üretim sürecine girdiği için ilericiydi.

Kızılıcak kiren zoğal, aynı şeyin adıdır.
Türkçe Rumca Ermenice fark etmez.
Hangi dilden olursa olsun anlaşırız.
Ne de olsa aynı toprağın çocuklarıyız.

Arkadaşım yoldaşım,
Ol dedim, olmadın ki.
Ben otu çöpü sevdim,
Sen beni sevmedin ki.

Olmayınca arada sevgi,
Arkadaşlık neye yarar.
Yitirince insan güveni,
Yoldaşlık torbaya girer.

Öyle böyle yazmışsın,
Milim milim kaçmışsın.
Yalan söyleme ciğerim,
Ölçü dışına çıkmışsın.

İnsan yalana alışırsa,
Her yanlışa kapı açar.
Yanlış yapan sevdiğine,
Yalan söyler öyle böyle.

Sen seçimi yapmışsın,
Kargaya pislik yakıştır.
Küçük pislik yapanlar,
Büyük pislığe bulaşır.

Benden sana öğüt olsun,
Benimle bir daha yarışma.
Bu kafa sende varken,
Eğriye doğruya karışma.

Nikriz kaçtı gitti Erzincan'a.
İlana'cığım karıştı karanlığa.
Ben bir daha oyuna girmedim.
Gittim üç beş bin yıl uzağa.

Hatti Hurri Luvi gerçeğini,
Geldiğimiz kökleri öğrendim.
Avrupa'ya kaçmak isterken,
Anadolu'ya çakıldım kaldım.

Köklerimiz iç içe geçmiş,
Dallarımız aynı suyu içmiş.
İrkçı ayırımı ayrılıkçı damar,
Türkiye'de yeşermezmiş.

Hay'dan gelen, Hoy'a gider.
Selden gelen, çaya gider.
Hay adını soy boy sanıyor.
Köleciden yana tavır alıyor.

Haymana üzerinden geçti,
Hatti Ülkesi'nde uçan kuşlar.
Ne bilsin akılcı insan olmayı,
Karanlığın içine doğmuşlar.

Türkçü Kürtçü ilerici gerici,
Devrimci kardeşler uyansın.
Sınır sınıf değer ölçü tanımaz,
Vurguncu soyguncu alçaklar.

Yaşarken yazdığım yalanı yanlış,
İz olsun diye, olduğu gibi bıraktım.
Daha sonra o yalandan yanlıştan,
Bilgiye belgeye gerçeğe ulaştım.

Aykırı görüşten hoşlanmayanlar,
Okumasın bu satırdan sonrasını.
Öyle "Sağlam çocuk!.." olsaydı,
Avrupa Birliği'nden para almazdı.

Kızıldere gerçeğini öğrenmek,
Dost düşman herkesin hakkıdır.
Ama o gerçeği açığa çıkartmak,
Devrimci örgüt olmanın şartıdır.

Kızıldere'de o ilk bombayı atan,
Yaptığı hizmetin bedelini almıştır.
Yapılan canavarlığın boyutları,
Kırk yıl olmadan açığa çıkmıştır.

Kızıldere'nin hesabı sorulmadı.
Kanlı kirli savaş örtüsü yırtılmadı.
Oradan buradan dışarıdan para pul,
Yalan dolan destek alanlar çoğaldı.

Avrupalı Amerikalı örgütlerden,
Hizmet karşılığı para aldıklarını,
Utanmadan övünerek itiraf ettiler.
İşte bu noktada sıfırı tükettiler.

Önce içeride bomba patladı.
Dışarıdan içeriye ölüm yağdı.
Saffet Alp sağ kalmayı başardı.
Dışarı çıkar çıkmaz tarandı.

Sonra içeri girdi ölüm timleri.
Sağ kalmış herkesi öldürdüler.
Ve yaptıkları marifetmiş gibi,
Başbakan Erim'e bilgi verdiler.

Ertuğrul Kürkçü'nün babası,
Oğlunu tırnağından teşhis etti.
"Bu benim oğlum değil!.." dedi.
Aradılar buldular samanlıkta.

Öyle bir operasyon yapıldı ki,
Ertuğrul'dan başka tanık yoktu.
Herkesin sezgisi bilgisi yalan,
Ertuğrul'un anlattığı doğrudu.

Ne kadar özenli olursa olsun,
Her ihanet birgün çıkar açığa.
Ajan majan olsaydı yatmazdı,
Onaltı yıl hapis yattı, diyorlar.

Devrimci eyleme katıldığı için,
Onaltı yıl hapis yatmış birine,
Kaldığı yerden devam etsin diye,
Avrupa Birliği para verir mi?

Aşçıbaşı Hilmi Usta soğan doğramaz,
Kasaptaki et tencereye girmeyince.
Hapiste turşu salata cacık yapılmaz,
Gardiyan hıyar tuz muz getirmeyince.

Yirminci yüzyılın başında durum değişti.
Üretici güçlerin gelişmesini frenleyen,
Mülkiyet ilişkilerini değişime zorlayan,
Finans-kapital olgu olarak ortaya çıktı.

Yirminci yüzyıl biterken finans-kapital,
Her alanda belirleyici başat olgu oldu.
Mal gibi alınıyor satılıyor canım ciğerim.
Işık hızıyla el değiştiriyor finans-kapital.

Yurdumuzu yurttaşımızı satarsak,
Avrupa Birliği'ne birgün girecekmişiz.
Egemenlik haklarımızı paylaşırsak,
Onurlu çağdaş ilişkiler kuracakmışız.

Bu kandırıkçı akıllı çocuklara sormalı,
Onuru şanı şerefi olan Türkiye halkı,
Avrupa Birliği içinde kimlerle birlikte,
Çağdaş insancıl ilişkiler kuracakmış?

Türkiye dışarıdan finans-kapital alıyor.
Lakin, aldığı üretim sürecine katmıyor.
Vatanı milleti asker dahil her şeyi satıyor.
Yerli yabancı asalak zümreye aktarıyor.

Emperyalizmin siyonizmin uşakları,
Kızıldere üzerindeki örtüyü kaldırdı.
Ertan Saruhan işin içinde olsaydı,
Oligarşiye işaret urganı bırakmazdı.

Sömürücü soyguncu burjuva sınıfı,
Üretim araçlarının sahibi olduğu için,
İşgücü satın alarak değer üretiyordu,
Yirminci yüzyılın ilk yıllarına kadar.

Finans-kapital her şeyi öldürüyor,
İnsanı doğayı yaşamı kirletiyor.
Angutlar savunma tartışma yapıyor.
Hacivat Karagöz oyunu oynar gibi.

Ulusötesi ekonomide finans-kapital,
Taşınabilir değer biçimine dönüştü.
Üretim araçlarının kişisel mülkiyeti,
Işık hızıyla el değiştirmeye başladı.

İçerde dışarda kök salmış gericiler,
İşte bu finans-kapitalin oyuncağıdır.
Yeni mülkiyet biçiminin öne çıkması,
Mezar kazıcıların çalıştığına kanıttır. .

Yıkıcılık bölücülük gericilik tehlikeydi.
Yıkıcı olanı yemlediler evcilleştirdiler.
Bölücülük yapanı dövdüler döllediler.
Vatanı milleti gericiliğe teslim ettiler.

Anadolu insanı çanak çömlek yaparken,
Çömlekçi çarkı yapmayı akıl etti ve yaptı.
Beş bin yıl önceden bu yana çömlekçi çarkı,
Toplum yaşamında köleciliği getirdi dayattı.

O güne kadar üretimin dışında olan erkek,
Avcı toplayıcı kurnaz olmanın ödülünü aldı.
Kadını kandırdı ve çömlekçi çarkını kaptı.
Savaş tutsaklarını köle yaparak çalıştırdı.

Çömlekçi çarkından bin yıl kadar sonra,
Demirci körüğü geldi girdi yaşantımıza.
Köleciliğe karşı direniş devam ederken,
Önce demirden kama bıçak balta üretildi.

Baltanın bıçağın kamanın üretilmesi,
Anadolu'da kıyametin kopmasına yol açtı.
Kölecilerin elinde balta bıçak kama vardı.
Köle olmayı kabul etmeyenler ateşe sarıldı.

Kralları kralcıkları aile boyu ateşle yaktılar.
Can derdine düşen krallar kralcıklar köleciler,
Sürüler halinde dağlara uzaklara kaçtılar.
Köleciliği kabul etmeyenler yurttan kaldılar.

Avrupa içlerine kaçanlar, insanlıktan çıktılar.
Dağlara kaçanlar, toplumun dışında kaldılar.
Köleciliğe karşı direnenler Anadolu toprağında,
Çarkla körükle üretim yaparken Türkleştiler.

Türkiye halkının parası ile,
Kazandığı bilgiyi beceriyi,
Kölecileri eğlendirmek için,
Değerlendirenler, merhaba!..

Artık acı gerçeği öğreceksin.
Ağaların beylerin paşaların,
Zenginlerin züppelerin çocuğu,
Niçin “asla şehit olmaz”mış?

Yavrular eğitilmiş olduğu için,
Markı doları bastırıldığı için,
Bilgisayar da kıyak yaptığı için,
Kızlar plajında nöbet tutarmış.

Doğan Güreş paşa açıkladı,
“Düşük yoğunluklu savaş!..” diye.
Oğlunu cepheye göndermedi.
“Sarışın güzel kadın!..” da öyle.

Osmanlı'nın çöküş yıllarında,
Her dağın bir padişahı vardı.
Haksızlık yoksulluk nedeniyle,
Dağlarda çeteler çoğalmıştı.

Haymana üzerinden geçti,
Hatti Ülkesi'nde uçan kuşlar.
Ne bilsin doğru dürst olmayı,
Karanlığın içine doğmuşlar.

İsa'dan iki bin yıl önce Anadolu'da,
Demirden çelik, çelikten balta üretildi.
İşte o gün çömlekçi çarkını çevirenler,
Elinde baltası bıçağı olanlara yenildi.

Kölecilerin elinde balta bıçak vardı.
Köleciliğe karşı direnenlerde ateş.
Köleyi köleciyi bağı bahçeyi tarlayı,
Sarayı samanı yakan ateş de silahtı.

Dört bin yıl önce yollar ikiye ayrıldı.
Ya kaçacaksın, ya da savaşacaksın.
Kaçanlar, dağlara uzaklara gittiler.
Kalanlar, sınıf savaşına devam ettiler.

Yenilenlerin bir bölümü kaçtı gitti,
Anadolu'dan Trakya'dan Avrupa'ya.
Ege'den Atina'dan gelenler de katıldı,
Savaştan kaçan köleciler topluluğuna.

Türkiye'de köleciliğin gelişme sürecini,
Bilge Umar'ın yazdıklarından öğrendim.
Köleciliğin gelişme sürecini öğrendikçe,
Güncel gerçeği doğru değerlendirdim.

Dağında taşında yeşermiş umut değilse,
Toprağın derinliğine uzanmış olan ölüdür.
Özgürlük ve bağımsızlık için can verenler,
Vatan toprağı olmuş kırmızı güldür.

Başımda yedi defa kavak yelleri esti.
Üç beş naz cilve şeker şerbet derken,
Her biri ciğerime bir hançer soktu gitti.
Gidenlerin yolu açık, kısmeti bol olsun.

Aynı konuda yedi defa başarısız olan,
Acı da olsa gerçeği görmek zorundadır.
Her defasında kendimi bir daha dağıttım.
Yaralı ciğerime iki bıçak da ben attım.

Her sözcük ağlayan gülen çocuk gibidir.
Çocuğunu seven üzerine gölge düşürmez.
Yazdığın çizdiğin ürettiğin birşey varsa,
Yaşarsın içinde dünyaya kazık çakmış gibi.

On beş bin yıl önce Anadolu'da bir yerde,
Toprağa ilk defa buğday eken yurttaşımız,
İyiliğin doğruluğun insanlığın yolunu açtı.
Alınteri düşerken toprağa insanlık yeşerdi.

Yurdumuza yurttaşımıza sahip çıkmalıyız.
İnsanlığın bilgi birikiminden yararlanmalıyız.
Yeryüzünde insanlığın yeşerdiği ilk yerde,
Haktan hukuktan adaletten yana olmalıyız.

Anadolu'ya insanlığı biz getirdik dersin,
Malazgirt'ten öncesini kabul etmezsen,
Hatti Hurri Luvi karşıtı görüşler üretirsen,
Geldiğin yere gönderirler seni, az kaldı!..

Yurdumuza yurttaşımıza sahip çıkmalıyız.
İnsanlığın bilgi birikiminden yararlanmalıyız.
Yeryüzünde insanlığın yeşerdiği ilk yerde,
Anadolu toprağında köleden yana olmalıyız.

On beş bin yıl önce Diyarbakır'da bir yerde,
Toprağa ilk defa buğday eken yurttaşımız,
İyiliğin doğruluğun insanlığın yolunu açtı.
Alınteri düşerken toprağa insanlık yeşerdi.

Ektiğimiz her tohum tanesi toprakta çoğaldı.
İşte bu beş on yirmi kat çoğalma yüzünden,
Anadolu insanı toprağın doğurganlığına inandı.
Üretim yaptıkça toprağı ve Toprak Ana'yı sevdi.

Toprak Ana insan hayvan erkek dişi ayırmazdı.
Kucağında yırtıcı hayvanlara bile yer vardı.
Meyvesi olsun olmasın her türlü bitki güzeldi.
Alınteri düştükçe toprağa insan sevmeyi öğrendi.

Tarih yazıyla çiziyle başlamaz, üretimle başlar.
Üretim olmasaydı avcılık toplayıcılık yapardık.
Edebiyattan sanattan insanlıktan uzak kalırdık.
Yazmayınca çizmeyince başarılı olamazdık.

Türkleşme, yurduna yurttaşına sahip çıkmaktır,
Ekildiği beslendiği toprağa egemen olmaktır.
Kavim kabile soy boy ırk inanç dil değiştirmek,
Türkleşmek için nitelik belirleyici ölçü değildir.

Dört bin yıl önce Anadolu'da krallar kralcıklar,
Asi köleye karşı güçbirliği yapmayı öğrendi.
Her savaştan barıştan sonra kralcıklar kralların,
Krallar da Büyük Kral'ın etki alanı içine girdi.

Dürt bin yıl önce Anadolu'da üç büyük krallıktan,
Hatti Hurri Luvi krallığından doğdu Hititler.
Anadolu ilk defa birleşmiş bütünleşmiş oldu.
Hattiler Hurriler Luviler dışarıdan gelmediler.

Dört bin yıl önceki kıyametten yüz yıl sonra,
Akıllanmış köleciler kuşağı çıktı Anadolu'da.
Köle veya köleci olmayanlar özgür yurttaş sayıldı,
Büyük Kral ile Kraliçe eşit yetkilerle donatıldı.

Kölenin de hakları olduğunu kabul edilmişken,
Ve kadına saygılı yeni bir düzen kurulmuşken,
Üç bin iki yüz elli yıl önce Ege'den gelen köleciler,
Çanakkale üzerinden Anadolu'ya saldırdılar.

Çanakkale'de Truva Savaşı'nda biz yenildik.
Yabancı boyunduruğu altına girmeyenler,
Yerli krallar kralcıklar yurttaşlar öldürüldü.
Anayurdumuz Anadolu ilk defa işgal edildi.

Truva Savaşı'ndan sonra Anadolu toprağı,
Beş yüz yıl boyunca okumayı yazmayı unuttu.
Köleci olmayan okur yazar özgür yurttaşlar,
Zalimliğin zorbalığın külleri arasına gömüldü.

Ve birgün Anadolu'da Yunan dili yaygınlaştı.
Hainler hırsızlar yazarlar zenginler züppeler,
Yunanca okumaya yazmaya konuşmaya başladı.
Aynen şimdi olduğu gibi çürümüşler çoğaldı.

Homeros Heredotos Strabon Tales Eudoksos,
Sostratos Hippodamos Diogenes Anaksimenes,
Ve daha diğerleri, Yunan nüfusuna yazıldı.
Anadolu'da bu işgal yedi yüzyıl kadar sürdü.

Truva Savaşı'ndan sonra sonra İzmirli Etrüskler,
Akdeniz'de güneşin battığı yere denizden gittiler.
Giderken erişte makarna bilgi beceri götürdüler.
Akdeniz'in ortasında on iki kent birden kurdular.

Beş yüz yıl sonra, kuzeyden gelen yağmacıları,
Evcilleştirmek için, Latince diye dil uydurdular.
İşte bu uyduruk kaydırık dili konuşan barbarlar,
İngiliz Fransız Alman İtalyan falan filan oldular.

Yunan kölecilerin egemenliği devam ederken,
İsa'dan beş yüz elli yıl önce İranlı köleciler geldi.
Ksanthoslu ve Kaunoslu yerli kölecilerden başka,
Direnen olmadı Anadolu'da İranlı kölecilere.

Yunan köleciler Pers kölecileri görünce korktu,
Anadolu'da Yunan kölecilerin egemenliği bitti.
Persler İzmir'den İran'a kadar Kral Yolu yaptı.
Anadolu baştan başa ikinci defa işgal edildi.

Persler'den iki yüz yıl sonra, İskender geldi.
İskender'in yirmi bin kişilik ordusuna karşı,
Termessos halkı bir avuç kuvvetle direndi.
İskender yenileceğini anlayınca geri çekildi.

Ama yine de köleciler İskender'e teslim oldu.
Yerleşik köleciler İskender'in hizmetine girdi.
Bin yıllık köleciliğin ardında özgürlük gelmedi.
Anadolu baştan başa üçüncü defa işgal edildi.

İskender, Suriye üzerinden Mısır'a geçti.
Irak'ı İran'ı Afganistan'ı Pakistan'ı işgal etti.
İmparatorluğunu yönetmek için Babil'e geldi.
Babil'de kırk güne kalmadan geberdi gitti.

İranlı Mitra, Pers devleti yıkılır yıkılmaz,
Amasya'da Pontos Krallığı devletini kurdu.
Truva Savaşı'ndan dokuz yüz yıl sonra,
Anadolu'da ikinci yerli bağımsız devlet oluştu.

İskender artıklarıyla otuz yıl savaştıktan sonra,
Kral Mitra düşmana esir düştü ve öldürüldü.
Kral Mitra'nın yerine oğlu İkinci Mitra geçti.
Krallığı korumak için, otuz altı yıl daha savaştı.

Pontos Kralı Üçüncü Mitra'nın oğlu Farnakes,
İsa'dan önce yüz seksen beş yılında Sinop'u aldı,
Karadeniz'e açılmak için Sinop'u başkent yaptı.
Yunan kölecilerin bin yıllık zorbalığını kırdı.

Altıncı Mitra kıral olduğunda, on iki yaşındaydı.
Ufacık çocuktı, ama hayalleri düşleri büyüktü.
Karadeniz'i Kırım'ı Yunan kölecilerden kurtardı.
Anadolu'da ay yıldızlı al bayrak dalgalandırdı.

İsa'dan önce seksen sekizde, Roma savaşa katıldı.
Altıncı Mitra'nın Pontos Krallığı'nın orduları,
Romalı kölecileri yendi, Sinop'tan İzmir'e uzandı.
Bir günde seksen bin Romalı pırasa gibi doğradı.

Altıncı Mitra, Atina'yı denizden karadan kuşattı.
Altın gümüş karı kız aldı ve vergiye bağladı.
Bergama'yı Pontos Krallığı'na başkent yaptı.
Azıcık dinlenmek için oğlunun yanına gitti.

Altıncı Mitra'nın akılsız fikirsiz oğlu Farnakes,
Düşmanın gözüne girmek için babasını öldürdü.
Babasının ölüsünü armağan düşmana gönderdi.
Romalı köleci Sezar fırsatı değerlendirdi.

Sezar yirmi bin kişilik ordusuyla saldırıya geçti.
Farnakes'in kırk bin kişilik ordusu yenildi.
Sezar, "Geldim, gördüm, yendim!.." dedi.
İsa'dan önce kırk yedide, Pontos Krallığı da bitti.

Romalı köleciler o kadar zorbalık yaptı ki,
Anadolu halkı doğudan gelenlere omuz verdi.
Anadolu'da dördüncü işgal devam ederken,
Konya'da Anadolu Selçuklu Devleti kuruldu.

Selçuklu Devleti de köleci düzeni yaşattı.
Amasya'da Baba İlyas homurdanmaya başladı.
Selçuklu Ordusu'nu Baba İlyas'a saldırdı.
Amasya halkı İlyas'ın yanında savaşa katıldı.

Direnışin öncüsü Baba İlyas bayrak gibi,
Amasya Kalesi'nin burçlarında dalgalandı.
Baba İshak, Adıyaman'da başlattı ayaklanmayı.
Maraş Malatya Elbistan Sivas Tokat ayaklandı.

Amasya'da Baba İlyas'ı öldürenler öldürüldü.
Konya üzerine yürüdüler, yarı yolda yenildiler.
İlyas'ın öğrencisi arkadaşı yoldaşı Baba İshak,
İşkence edilerek getirildiği Amasya'da asıldı.

Direnışçilerden geriye kalmış yaralı iki yiğit,
Selçuklu Devleti'ni yıkmak için ant içtiler.
Kayı Boyu'na gittiler, Osmanlı'yı örgütlediler.
Osmanlı'yı Selçuklu'nun üzerine saldılar.

Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u aldığı zaman,
Kırk bin kölesi vardı, hepsini özgür insan yaptı.
Anadolu'yu yabancı köleci zorbalardan kurtardı.
Avrupa'da kökten aydınlanma çağını başlattı.

Osmanlı Devleti ırkçılık ayrımcılık yapmadı.
Ama yine de, zalim zorba ilişkiler içine girdi.
Kul köle olmayan herkesi astı kesti öldürdü,
Dağdaki eşkiyadan saraydaki sefillere kadar.

İstanbul'da Padişah süs biberi gibi olmuştu.
Osmanlı topraklarını paylaşmak için Paris'te,
Sevr denilen kenar mahallede anlaşma yapıldı.
Bu anlaşmaya göre, Anadolu'yu işgal ettiler.

İşte o zaman işgalcilere karşı silaha sarıldık.
Mustafa Kemal'in öncülüğünde savaşı kazandık.
Özgür bağımsız yurttaş kardeş olmayı başardık.
Çağdaşlığın yollarını açtık, bir millet yarattık.

Hatti Hurri Luvi Krallığı'ndan, Truva Savaşı'ndan,
Pontos Krallığı'ndan Selçuklu'dan Osmanlı'dan,
Türkiye Cumhuriyeti'ne devrimci geçiş yaptık.
Çağdaş kölecilerin hevesini kursağında bıraktık.

Atatürk'ten sonra yönetim sağını solunu şaşırıldı.
İrkçı ayırıcı ayrılıkçı hainler hırsızlar çoğaldı.
Vurguncu soyguncu burjuva sınıfı her şeyi sattı.
Sömürgenler kemirgenler beyinsizler seviniyor.

Türkleri soykırımcı yapan sersem tavuklara,
Para pul silah külah yalan dolan veriyorlar.
Kendileri birleşmek bütünleşmek isterken,
Bize ayrışma dağılma dayatması yapıyorlar.

Türkler, Anadolu'ya Ortaasya'dan geldi.
Yoğurt peynir koyun keçi kıl yün sattı, bey oldu.
Devlet kurdu, imparatorluk oldu, zorbalık yaptı.
İflas etti, işgal edildi, kefeni yırttı, diyorlar.

Türk adı, Orkhun Yazıtları'ndan bin yıl önce,
Anadolu'da Ksanthos Yazıtı'na üç dilden yazıldı.
Türk adı, kavim kabile soy boy ırk belirtmez,
Atta'nın egemen olduğu yeri yöreyi belirtir.

Kürtler, kavim kabile soy boy ırk değildir.
Türkiye'de insanı insanlığı toprağa ekendir.
Dostu düşmanı geçmişi bilmeyen salaklar,
Şimdi emperyalizmin siyonizmin askeridir.

Hainler hırsızlar arsızlar edepsizler arttıkça,
Türkiye halkı gaflet uykusundan uyanıyor.
Sömürgenler kemirgenler hainler korkuyor.
Öğrenciler darbe yapacak diye tutuklanıyor.

Hatti Ülkesi'nde kedi yavrusunun gözü açıldı.
Emekli paşalar gardiyan gözetiminde bekliyor.
Hainler ırkçı ayırımçı cadı kazanı kaynatıyor.
Türkçüler Kürtçüler Aliciler Veliciler çoğalıyor.

Sağcı solcu salak malak korkak ne olursan ol,
İrkçı ayırımçı ayrılıkçı kuyruğunu takılma.
Bayrağa sarılı tabutta kefensiz yatanlar var,
Hain hırsız arsız edepsiz olanlardan olma.

Truva'da at içinde asker bırakarak geri çekilme,
Zafer kazanmış direnişçileri gafil avlama taktiği,
Bizden birinin işgalci düşmana verdiği akıldır.
Her türlü gericiliğe akıl veren de aynı kafadır!..

1949'da Amasya'da doğdum. İlköğretmen Okulu'nu Perşembe'de bitirdim. Asıl ilgi alanım resimdi. 1971'de resim yapmayı bıraktım. Aralık 1979'da tutuklandım. 12 Eylül'den üç ay önce serbest bırakıldım. 14 yıllık öğretmenken **Eğitici Kol Çalışmaları Nasıl Yapılmalıdır?** diye 28 sayfalık bir kitapçık yazdım. Daha sonra **Ksanthos** adlı bir aşk hikâyesi yazdım. Emekli olurken bir boyama kitabı hazırladım. 12 yıl sonra bu dosyayı **Resim Yapmayı Öğreten Boyama Kitabı** adıyla dört kitapçıktan oluşan dizi yaptım. Başka çaresi kalmayınca, kredi kartından borç alarak kendim bastırdım. Tanıtımcılar tanıtmadı, dağıtımcılar dağıtmadı, satıcılar satmadı, alıcılar almadı, kredi kartı borcu batağına battım. Parasızlık yüzünden evden dışarı çıkamadım. **Yüksel Eriş** 'i tanıttım. **Miro Masalı** 'nı yazdım.

Fiyatı: 0 Kuruş
Değeri: 1 Kuruş

